

Skatteministeriet
Udkast (2)
26. august 2009

J. nr. 2009-711-0026

Forslag

til

Lov om ændring af skatteforvaltningsloven og lov om registrering af køretøjer
(Digital kommunikation, administrative regler vedrørende køretøjsregistrering, forenklet tilbagebetaling af skatter og afgifter samt indstillings-, orlovs- og afskedigelsesregler for medlemmer af Skatterådet og Landsskatteretten)

§ 1

I skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 907 af 28. august 2006, som ændret ved § 1 i lov nr. 1341 af 19. december 2008 og senest ved lov nr. 525 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes efter ”lov om vurdering af landets faste ejendomme”: ”samt lov om registrering af køretøjer i det omfang, der er angivet deri”.

2. I § 2, stk. 1, indsættes efter ”lov om vurdering af landets faste ejendomme”: ”, lov om registrering af køretøjer”.

3. I § 3, stk. 1, indsættes efter 2. pkt.: ”Skatteministeren kan under særlige omstændigheder undlade at udnævne en indstillet person og anmode om, at der indstilles en anden person.”

4. I § 3 indsættes som stk. 5:

”Stk. 5. Skatteministeren kan under ganske særlige omstændigheder tilbagekalde en udnævnelse af et medlem.”

5. I § 9, stk. 3, 1. pkt., ændres ”stk. 2” til: ”stk. 1 eller 2”.

6. § 12, stk. 6, affattes således:

”Stk. 6. Er et medlem fraværende i en samlet periode på over 6 måneder, uden at der er meddelt medlemmet orlov efter 2. pkt., ophører den pågældende med at være medlem af Landsskatteretten, og der vælges eller udnævnes i så fald i overensstemmelse med reglerne i stk. 3 og 4 et nyt medlem for den resterende del af funktionsperioden. Skatteministeren kan efter

anmodning meddele et medlem, der er valgt eller udnævnt efter stk. 3 eller 4, orlov fra Landsskatteretten i en periode på ind til 12 måneder regnet fra skatteministerens meddelelse af orlov, og der vælges eller udnævnes i så fald i overensstemmelse med reglerne i stk. 3 og 4 et midlertidigt medlem af rådet for orlovsperioden. Yderligere orlov kan ikke meddeles. Hvis et medlem udtræder af Landsskatteretten af årsager, der ikke er nævnt i 1. pkt., vælges eller udnævnes der i overensstemmelse med reglerne i stk. 3 og 4 et nyt medlem for den resterende del af funktionsperioden.”

7. I § 12 indsættes som *stk. 7*:

”*Stk. 7.* Skatteministeren kan under ganske særlige omstændigheder tilbagekalde en udnævnelse af et medlem, der er udpeget efter stk. 3 eller 4.”

8. I § 21 indsættes som *stk. 5*:

”*Stk. 5.* Enhver kan hos told- og skatteforvaltningen få et bindende svar på spørgsmål om registrering af et køretøj. Stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse.”

9. Efter § 32 indsættes:

”Kapitel 11 a

Frister vedrørende afgørelser om registrering af køretøjer

§ 32 a. Told- og skatteforvaltningen kan ikke ændre en afgørelse om registrering af et køretøj senere mere end 6 måneder efter, at afgørelsen er truffet. Efter fristen i 1. pkt. kan afgørelsen dog ændres, hvis:

- 1) Hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretskendelse eller en praksisændring offentliggjort af Skatteministeriet. Afgørelser, der er truffet før den afgørelse, der var til prøvelse i den sag, der resulterede i underkendelse af praksis, kan dog ikke ændres.
- 2) Den, der har anmodet om registrering, eller nogen på dennes vegne har forsætligt eller groft uagtsomt bevirket, at afgørelsen er truffet på et urigtigt eller ufuldstændigt grundlag.
- 3) Told- og skatteforvaltningen konstaterer en åbenbar fejl i registreringen. Yderligere afgift i konsekvens af en ændring som nævnt i 1. pkt. pålægges alene med virkning fra registreringsændringen.
- 4) Told- og skatteforvaltningen efter anmodning fra den, der er registreret som ejer af et køretøj, giver tilladelse til ændring af afgørelsen, fordi der foreligger særlige omstændigheder.”

Stk. 2. Ændring af en afgørelse om registrering af et køretøj efter stk. 1 skal varsles af told- og

skatteforvaltningen inden 6 måneder efter, at told- og skatteforvaltningen henholdsvis den, der har anmodet om registrering, er kommet til kundskab om det forhold, der begrundes fravigelsen af fristen i stk. 1, 1. pkt. En ændring, der er varslet af told- og skatteforvaltningen, skal foretages senest 1 måned efter den dag, hvor varslingen er afsendt. Har det betydning for ejerens muligheder for at varetage sine interesser, at fristen efter 2. pkt. forlænges, skal en anmodning om en rimelig fristforlængelse imødekommes. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning fra den registrerede ejer af et køretøj dispensere fra fristen, hvis særlige omstændigheder taler derfor.”

10. Efter § 34 b indsættes:

”Kapitel 12 b

Forenklet tilbagebetaling af skatter og afgifter

§ 34 c. I sager om tilbagebetaling af uretmæssigt opkrævede skatter og afgifter, der vedrører beløb under 25.000 kr., og hvor told- og skatteforvaltningen gør gældende, at tilbagebetalingskravet skal reduceres under henvisning til, at tabet er reduceret som følge af, at der er sket overvæltning, kan der ske tilbagebetaling uden afkortning af kravet.

Stk. 2. I sager om tilbagebetaling af uretmæssigt opkrævede skatter og afgifter, der vedrører beløb mellem 25.000 kr. og 500.000 kr., og hvor told- og skatteforvaltningen gør gældende, at tilbagebetalingskravet skal reduceres under henvisning til, at der er sket overvæltning, kan tilbagebetaling efter den skatte- eller afgiftspligtiges anmodning ske på grundlag af en tabsprocent, som told- og skatteforvaltningen kan fastsætte ud fra forholdene i den pågældende branche. For så vidt angår den del af beløbet, der ligger under 25.000 kr., finder stk. 1 anvendelse.

Stk. 3. Fristerne i §§ 26 og 27, §§ 31 og 32 samt § 34 a finder anvendelse.

Stk. 4. En afgørelse, der træffes efter stk. 2, er bindende for både den skatte- eller afgiftspligtige og skattemyndighederne.”

11. § 35 affattes således:

” § 35. Skatteministeren kan på sit sagsområde fastsætte regler om, at henvendelser til og fra told- og skatteforvaltningen skal være i elektronisk form (digital kommunikation) og herunder fravige formkrav i lovgivningen, der er til hinder for digital kommunikation.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at visse nærmere angivne sagsområder og grupper af fysiske og juridiske personer helt eller delvist skal være undtaget fra kravet om digital kommunikation.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte regler om udstedelse af dokumenter uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, således at et sådant dokument i retlig henseende sidestilles med et dokument med personlig underskrift.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation med told- og skatteforvaltningen, herunder om anvendelse af digital signatur. Meddelelser fra told- og skatteforvaltningen, der indeholder fortrolige oplysninger, skal krypteres eller sikres på anden forsvarlig måde.

Stk. 5. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den kan gøres tilgængelig for told- og skatteforvaltningen henholdsvis den skattepligtige eller indberetningspligtige.”

12. § 47, *stk. 1, 2. pkt.*, affattes således:

”Der kan dog ikke afholdes syn og skøn i følgende sager:

- 1) Sager om efterprøvelse af passivposter efter boafgiftslovens § 13 a.
- 2) Sager om vurdering af fast ejendom.
- 3) Sager om registrering af køretøjer.”

13. I § 55, *stk. 2*, indsættes efter ”hæftelsessager,”: ”samt sager om registrering af køretøjer,”.

§ 2

I lov om registrering af køretøjer, jf. lov nr. 309 af 19. april 2006, som ændret senest ved § 115 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og § 1 i lov nr. 1338 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

Efter § 21 indsættes:

”*Klage*

§ 22. Landsskatteretten afgør klager over politiets afgørelser efter denne lov.”

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2010, jf. dog *stk. 2*.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 1, nr. 1 og 2, og § 2.

Stk. 3. I tidsrummet mellem den 1. januar 2010 og det tidspunkt, der fastsættes af skatteministeren efter *stk. 2*, kan bindende svar efter skatteforvaltningslovens § 21, *stk. 5*, som indsat ved § 1, nr. 8, alene afgives af told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. § 1, nr. 10, har virkning for krav om tilbagebetaling af uretmæssigt opkrævede skatter og afgifter i sager, hvor praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretskendelse eller

en praksisændring offentliggjort af Skatteministeriet den 1. januar 2010 eller senere.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Hovedformålet med lovforslaget er at bemyndige skatteministeren til på sit sagsområde at fastsætte regler om obligatorisk digital kommunikation til og fra told- og skatteforvaltningen. I første omgang er det alene tanken at gøre digital kommunikation obligatorisk for virksomheder.

Det vil endvidere ske gradvist ved at det i første omgang gøres obligatorisk for virksomheder at indberette på nærmere bestemte områder, hvor der periodisk skal indgives en angivelse (masseindberetninger).

For at tage højde for, at der vil forekomme særlige sagsområder, som ikke eller kun vanskeligt kan håndteres digitalt, samt grupper af ikke-IT parate virksomheder og personer, bemyndiges skatteministeren til at undtage særlige og velafgrænsede sagstyper og grupper fra kravet om digital kommunikation.

SKAT har pr. 1. januar 2008 overtaget administrationen af køretøjer fra politiet. Lovforslaget indeholder regler, der gør skatteforvaltningslovens regler anvendelige på disse sager.

Med virkning fra 1. januar 2009 blev der indført nye udnævnelsesregler for ankenævnsmedlemmer, og der blev givet mulighed for, at ankenævnsmedlemmer og medlemmer af Skatterådet kan få orlov fra deres medlemskab. Efter lovforslaget vil disse regler også komme til at omfatte medlemmer af Skatterådet og Landsskatterettens læge retsmedlemmer.

Formålet med lovforslaget er endelig at fastsætte regler i skatteforvaltningsloven, der gør det muligt i en række af de genoptagelsessager, hvor der opstår spørgsmål om afkortning af tilbagebetalingskravet som følge af overvæltning af skatter og afgifter på andre omsætningsled, at undgå at skulle indhente virksomhedsspecifikke oplysninger til brug for vurdering af overvæltning og virksomhedens reelle økonomiske tab.

2. Lovforslagets formål og baggrund

2.1. Digitalisering

Det er en målsætning for regeringen, at skriftlig kommunikation mellem virksomheder, borgere og det offentlige – herunder indberetninger fra virksomhederne til det offentlige – skal foregå fuldt ud digitalt.

I Regeringsgrundlaget ”Mulighedernes samfund” fra november 2007 står bl.a.:

”Danmark som førende informations- og kommunikationssamfund

Digital kommunikation mellem det offentlige og virksomhederne skal udbredes til alle relevante områder, og al relevant skriftlig kommunikation mellem virksomhederne og det offentlige skal foregå digitalt, senest i 2012.”

Tilsvarende indgår der i globaliseringsstrategien ”Fremgang, fornyelse og tryghed” fra 2006 en målsætning for den digitale kommunikation mellem virksomhederne og det offentlige:

”Senest i 2012 skal al relevant skriftlig kommunikation mellem virksomheder, borgere og den offentlige sektor kunne foregå digitalt. For borgerne er der tale om en mulighed, ikke en pligt. I forhold til erhvervslivet er målet, at alle relevante breve, indberetninger, ansøgninger mv. herefter kun kan sendes via digitale kanaler.”

I digitaliseringsstrategien ”Mod bedre digital service, øget effektivisering og stærkere samarbejde” fra 2007 står:

”For at understøtte den størst mulige anvendelse af digitale kanaler skal den offentlige sektor samarbejde om at muliggøre, at al relevant, skriftlig kommunikation med borgerne senest i 2012 kan foregå digitalt. På virksomhedsområdet er målsætningen, at kommunikationen med virksomhederne skal foregå digitalt fra 2012.”

Ved i videst muligt omfang at gøre kommunikationen mellem borgere og virksomheder og det offentlige papirløs kan man opnå effektiviseringer såvel i virksomhederne som i det offentlige, og samtidig med, at der opnås offentlige besparelser, kan der ydes borgerne og virksomhederne en bedre service og kvalitet.

Et krav om brug af digital kommunikation kræver lovhjemmel. Hjemmel til obligatorisk digital kommunikation skal tilvejebringes ved ændringslove m.v. på de enkelte ministeriers sagsområde.

Finansministeriet og Økonomi- og Erhvervsministeriet har – med inddragelse af relevante ministerier – forestået en analyse af bl.a. mulighederne for at gøre det obligatorisk for

virksomheder på en række områder at foretage nærmere udvalgte indberetninger m.v. digitalt allerede inden 2012. Derved gives der mulighed for at håndtere eventuelle uhensigtsmæssigheder for myndigheder og virksomheder, inden obligatorisk digitalisering indføres fuldt ud for virksomheder i 2012.

I analysen vurderes det, at en række udvalgte indberetninger er modne til at overgå til obligatorisk digital indberetning.

Erhvervsorganisationerne er løbende blevet hørt om arbejdet med obligatorisk digitalisering inden 2012. Organisationerne vurderer, at obligatorisk digitalisering giver effektiviseringer i virksomhederne såvel som i det offentlige, og at det er med til at styrke de digitale kompetencer hos de mindre IT-erfarne virksomheder. Organisationerne stiller sig derfor positivt over for obligatorisk digitalisering, forudsat at der er tilstrækkelig kvalitet af de digitale løsninger, tilstrækkelig adgang til support i en overgangsperiode samt tilstrækkelig og rettidig kommunikation til virksomhederne.

Samtidig med dette lovforslag fremsætter økonomi- og erhvervsministeren et samlelovforslag, hvor der på udvalgte områder inden for forskellige ministerområder skabes hjemmel til at indføre obligatorisk digital kommunikation mellem virksomheder og det offentlige allerede i 2010 og 2011.

Med hensyn til baggrunden for og de nærmere overvejelser om at foreskrive obligatorisk digital indberetning m.v. for virksomheder før 2012 på udvalgte områder henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i økonomi- og erhvervsministerens lovforslag (Forslag til Lov om ændring af lov om Danmarks Statistik og forskellige andre love (Obligatorisk digital kommunikation mellem virksomhederne og det offentlige)).

2.2. Administrative regler vedrørende køretøjsregistrering

SKAT har pr. 1. januar 2008 overtaget administrationen af køretøjer fra politiet. Det er endvidere hensigten, at registreringen af køretøjer skal digitaliseres og delvis privatiseres. Der blev lovgivet herom i 2006, men ordningen er endnu ikke taget i brug.

SKAT har hermed overtaget en opgave, som ikke vedrører administration af skatter eller afgifter. Hensyn til retssikkerhed, overskuelighed og hensigtsmæssig tilrettelæggelse af sagsbehandlingen i SKAT tilsiger imidlertid, at de almindelige regler af administrativ og processuel karakter, som gælder på skatteministerens område, og som er samlet i skatteforvaltningsloven, finder anvendelse på køretøjsregistreringssager, medmindre ganske særlige forhold gør sig gældende.

2.3. Forenklet tilbagebetaling af skatter og afgifter

Forslaget er en opfølgning på beslutningsforslag B 42 fra 2005 om mere rimelige muligheder for at få tilbagebetalt ulovligt opkrævede skatter og afgifter. I anledning af B 42 blev der i Skatteministeriet etableret en projektgruppe, der bl.a. skulle se på spørgsmålet om bevis- og dokumentationskrav i tilbagetalingsager og komme med forslag til ændring af lovgivning eller administrative procedurer for at fremme eller forenkle tilbagebetaling af ulovligt opkrævede skatter og afgifter.

Projektgruppen er kommet med forslag til en række initiativer, der skal gøre det lettere for virksomheder at få tilbagebetalt ulovligt opkrævede skatter og afgifter. Flere af disse gennemføres administrativt. Det gælder bl.a. opstramning af procedurer mv. i forbindelse med udsendelse af genoptagelsesmeddelelser, så der hurtigt efter underkendelsen af hidtidig praksis kommer en meddelelse om rækkevidden og om, hvordan og hvornår genoptagelse kan ske.

Projektgruppen har endvidere foreslået, at der tilvejebringes lovhjemmel for i visse genoptagelsessager, hvor der opstår spørgsmål om afkortning af tilbagebetalingskrav som følge af overvæltning, at undgå at indhente virksomhedsspecifikke oplysninger til brug for vurdering af overvæltning og opgørelse af virksomhedens tab.

2.4. Indstillings-, orlovs-, og afskedigelsesregler for medlemmer af Skatterådet og Landsskatteretten

Lovforslaget går endvidere ud på, at der indføres regler om, at skatteministeren undtagelsesvis kan undlade at udnævne en person indstillet af KL til medlem af Skatterådet, regler om, at skatteministeren under ganske særlige omstændigheder kan tilbagekalde udnævnelsen af et medlem af Skatterådet eller Landsskatteretten samt regler om orlov til læge retsmedlemmer i Landsskatteretten.

Formålet hermed er at skabe formel ligestilling medlemmer af Skatterådet og Landsskatteretten med medlemmer af skatte-, vurderings- og motorankenævn, hvor sådanne regler har været gældende siden begyndelsen af 2009. En sådan formel ligestilling findes hensigtsmæssig, ikke mindst af hensyn til ankenævnsmedlemmernes status og omdømme, uagtet at der hidtil ikke har været noget praktisk behov for sådanne regler i forhold til medlemmer af Skatterådet og Landsskatteretten.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Digitalisering

3.1.1. Gældende ret

3.1.1.1. Digital kommunikation - formkrav

De enkelte skatte- og afgiftslove indeholder med ret få undtagelser ikke særlige regler om digital kommunikation til eller fra told- og skatteforvaltningen. Lovene indeholder imidlertid en række formkrav til forskellige meddelelser m.v. i form af krav om skriftlighed eller underskrift, brug af særlige blanketter mv. Et krav om skriftlighed og underskrift kan tjene en række formål, f.eks. at skabe sikkerhed for, at en meddelelse stammer fra en bestemt person og bevissikring af meddelelsens indhold. Udgangspunktet er, at et krav om skriftlighed eller underskrift ikke i sig selv kan antages at være til hinder for digital kommunikation, men det må bero på en konkret fortolkning af det pågældende formkrav, om det er til hinder for digital kommunikation. I flere tilfælde vil sådanne formkrav kunne være til hinder for digital kommunikation, eller i hvert fald betyde, at det må anses for tvivlsomt, om digital kommunikation kan anvendes.

Ved lov nr. 215 af 22. april 2002 er de enkelte ministre i forvaltningslovens § 32 a bemyndiget til på hver deres sagsområde at fastsætte regler om ret til at anvende digital kommunikation ved henvendelser *til* den offentlige forvaltning og om de nærmere vilkår herfor, herunder fravige formkrav i lovgivningen, der hindrer digital kommunikation. Der kan efter forvaltningslovens § 32 a fastsættes regler om *ret* – men ikke om pligt – for borgerne til at anvende digital kommunikation til forvaltningen.

Efter skatteforvaltningslovens § 35, stk. 1, er skatteministeren bemyndiget til på sit sagsområde at fastsætte regler om digital kommunikation ved henvendelser *fra* den offentlige forvaltning, herunder fravige formkrav i lovgivningen, der hindrer anvendelsen af digital kommunikation. Bestemmelsen er indsat ved lov nr. 267 af 12. april 2003 (da i skattestyrelseslovens § 38 B). Af forarbejderne fremgår, at bestemmelsen forudsættes udnyttet under hensyntagen til, at den enkelte borger skal have ret til at fravælge digital kommunikation, således at de meddelelser, den offentlige forvaltning sender til den pågældende, ikke er digitaliserede. Dette hensyn skal ifølge forarbejderne varetages på den måde, at den enkelte borger skal *tilvælge* muligheden for at modtage digitale meddelelser fra skatteforvaltningen, før denne mulighed kan anvendes over for den pågældende.

Efter skatteforvaltningslovens § 35, stk. 2, kan skatteministeren på sit sagsområde fastsætte regler om udstedelse af dokumenter uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, således at et sådant dokument i retlig henseende sidestilles med et dokument med personlig underskrift. Skatteministeren har efter bestemmelsen i § 35, stk. 2, udstedt bekendtgørelse nr. 1365 af 19. december 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige. Efter § 41 i bekendtgørelsen kan meddelelser, underretninger, erindringskrivelser, tilsigelser og afgørelser m.v. afgivet eller truffet af restanceinddrivelsesmyndigheden udstedes uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, således at

et sådant dokument i retlig henseende sidestilles med et dokument med personlig underskrift.

Der findes enkelte lovbestemmelser på skatteområdet, hvor digital kommunikation enten er obligatorisk eller udgangspunktet.

For eksempel indeholder momslovens kapitel 16 regler om en særordning for tredjelandsvirksomheder, der leverer elektroniske tjenesteydelser til ikke afgiftspligtige personer inden for EU. Til- og frameldelser til særordningen skal ske elektronisk (§ 66, stk. 3), den kvartalsvise afgiftsangivelse skal ske elektronisk (§ 66, stk. 6), og regnskabet skal efter anmodning gøres elektronisk tilgængeligt for SKAT (§ 66, stk. 8).

Efter kildeskattelovens § 54 A informeres den skattepligtige sammen med udsendelsen af årsopgørelsen om grundlaget for forskudsskatten for det kommende år. Den skattepligtige underrettes herunder om, at forskudsopgørelsen kun vil være tilgængelig for den skattepligtige på SKATs hjemmeside, medmindre den skattepligtige anmoder om at få forskudsopgørelsen tilsendt.

Efter de gældende regler er der imidlertid ikke en generel hjemmel til at stille krav om, at borgere og virksomheder skal benytte digital kommunikation ved henvendelser til told- og skatteforvaltningen.

3.1.1.2. Persondataloven m.v.

Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger (persondataloven) gælder bl.a. for behandling af personoplysninger, som helt eller delvist foretages ved hjælp af elektronisk databehandling. Persondataloven omfatter enhver form for information om en identificerbar fysisk person. Efter persondatalovens § 41, stk. 3, skal den dataansvarlige og databehandleren træffe de fornødne tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger mod, at personoplysninger hændeligt eller ulovligt tilintetgøres, fortabes eller forringes, samt mod, at de kommer til uvedkommendes kendskab, misbruges eller i øvrigt behandles i strid med loven.

Justitsministeriet har i medfør af persondatalovens § 41, stk. 1, udstedt bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000 om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles af den offentlige forvaltning. Eksterne kommunikationsforbindelser må efter bekendtgørelsens § 14 kun etableres, hvis der træffes særlige foranstaltninger for at sikre, at uvedkommende ikke gennem disse forbindelser kan få adgang til personoplysninger. Ifølge Datatilsynets vejledning nr. 37 af 2. april 2001 gælder bestemmelsen enhver form for telekommunikation i forbindelse med behandling af personoplysninger, f.eks. forsendelse af oplysninger med telefax eller ekstern e-post, etablering af terminaladgang ved opkaldsmodem,

adgang til oplysninger via myndighedens hjemmeside og etablering af internetadgang fra arbejdspladser på myndighedens interne net. De særlige sikkerhedsforanstaltninger skal træffes efter myndighedens vurdering af sikkerhedsrisici i det konkrete tilfælde, herunder med hensyntagen til karakteren af de omhandlede oplysninger.

Ved digital kommunikation til og fra told- og skatteforvaltningen vil reglerne i persondataloven således kunne indebære, at der skal ske kryptering eller lignende af meddelelser, der indeholder personoplysninger, så uvedkommende ikke kan læse indholdet af meddelelsen. Endvidere skal der ved brug af f.eks. en digital signatur gives sikkerhed for afsenders og modtagers identitet (autenticitet) og for, at meddelelsen ikke er blevet ændret undervejs (integritet).

Persondataloven omhandler kun oplysninger vedrørende fysiske personer, herunder oplysninger om personligt drevne virksomheder. Oplysninger om juridiske personer, f.eks. aktie- og anpartsselskaber, falder derimod uden for lovens regulering. I forvaltningsloven findes almindelige regler om tavshedspligt, og herudover gælder der efter skatteforvaltningslovens § 17 en særlig, skærpet tavshedspligt på skatteområdet. Skattemyndighederne har således efter skatteforvaltningslovens § 17 *ubetinget* tavshedspligt over for uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller juridisk persons økonomiske, erhvervsmæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som de under varetagelsen af deres arbejde bliver bekendt med. Hvis en meddelelse indeholder fortrolige oplysninger f.eks. om selskaber, må bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 17 føre til, at meddelelsen skal krypteres eller sikres på anden måde for at sikre, at den ikke kan læses af uvedkommende.

3.1.2. Forslagets indhold

3.1.2.1. Generelt om forslaget

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at henvendelser til og fra told- og skatteforvaltningen skal være i elektronisk form (digital kommunikation). Digital kommunikation kan bl.a. være anvendelse af web-teknologier, hvor der kommunikeres via en myndigheds hjemmeside, eller kommunikation mellem datasystemer uden direkte menneskelig indblanding, f.eks. automatisk overførsel af digitale oplysninger og dokumenter (filoverførsel). Digital kommunikation omfatter også kommunikation ved brug af e-post (e-mail) med dokumenter vedhæftet som bilag.

I dag er det som hovedregel op til den enkelte borger eller virksomhed, om kommunikation til eller fra SKAT skal ske digitalt eller på traditionel vis. Digital kommunikation er et tilbud til SKATs brugere, som kan anvendes som alternativ til almindelig papirbaseret kommunikation. Skatteministeren har som nævnt under afsnit 3.1.1.1. i dag ikke mulighed for at stille krav om

brug af digital kommunikation ved henvendelser til og fra told- og skatteforvaltningen. Dette kræver lovhjemmel.

Skatteministeriet har overvejet, hvilken lovteknisk løsning, der bør anvendes til etablering af hjemmel til at gøre digital kommunikation obligatorisk og herunder til at fjerne de retlige hindringer for digital kommunikation. Skatteministeriet finder, at en model, hvor skatteministeren bemyndiges til ved bekendtgørelse at fastsætte nærmere regler om, i hvilket omfang, der skal anvendes digital kommunikation ved henvendelser til og fra told- og skatteforvaltningen, er mest hensigtsmæssig. I bekendtgørelsen kan herefter fastsættes generelle undtagelser, evt. dispensationsadgang, tekniske krav etc. Fremgangsmåden har den fordel, at det, efterhånden som der sker udvikling af løsninger, teknologi, målgrupper etc., er enklere at ændre bekendtgørelsen frem for at skulle fremsætte ændringsforslag til loven.

Det er Skatteministeriets opfattelse, at der bør indsættes en generel hjemmel i skatteforvaltningsloven til obligatorisk digital kommunikation på skatteministerens område. På den måde etableres hjemlen i den samling af procesregler, der i forvejen findes på skatteministeriets område.

I første omgang er det skatteministerens hensigt, at bemyndigelsen alene skal bruges til at gøre digital kommunikation obligatorisk for *virksomheder*, herunder personligt erhvervsdrivende.

Når der indføres krav om obligatorisk digital kommunikation, herunder obligatoriske indberetningsløsninger, er det vigtigt, at de digitale løsninger er velfungerende og nemme at bruge, at sikkerheden i systemerne er i orden, og at systemerne kan klare de belastninger, der opstår, når alle indberetninger kommer via den digitale kanal. Ved at vælge en model, hvor ministeren bemyndiges til ved bekendtgørelse at foreskrive obligatorisk digital kommunikation, kan det sikres, at der tages de nødvendige hensyn til borgere og virksomheder, og at der ikke stilles krav om obligatorisk digital kommunikation, før den digitale løsning på et givet område har en tilstrækkelig kvalitet.

Ved indførelse af digital kommunikation er det af betydning, hvilke form for digital kommunikation, der egner sig bedst. Ledsages en angivelse af en betaling, kan digital kommunikation via SKATs hjemmeside (TastSelv) være at foretrække ud fra, at det her på nem måde kan ske betaling ved bankoverførsel (homebanking) eller betalingservice (BS). Ved indberetning af store datamængder, f.eks. oplysninger om kundernes renteudgifter fra et realkreditinstitut, vil automatisk overførsel af dataene (filoverførsel) være den bedst egnede form. Det kan tilsvarende gælde ved indgivelse af mange selvangivelser fra en revisor.

For *virksomheder*, herunder personligt erhvervsdrivende med moms- eller

lønsumsafgiftsregistrering, vil udgangspunktet være, at digital kommunikation skal være obligatorisk. I første omgang er det hensigten, at det skal gøres obligatorisk at indberette digitalt på nærmere bestemte områder, hvor der periodevis skal indgives en angivelse (masseindberetninger), og hvor de fleste angivelser allerede frivilligt kommer ind digitalt, jf. nærmere afsnit 3.1.2.2. For andre områder for virksomheder, herunder almindelig korrespondance, som i dag foregår pr. brev, er det tanken at indføre obligatorisk digital kommunikation i takt med, at der udvikles digitale løsninger med tilstrækkelig kvalitet.

Det er hensigten at etablere supportfaciliteter, så virksomhederne kan få hjælp til at foretage en indberetning digitalt.

For *fysiske personer*, der ikke er erhvervsdrivende med moms- eller lønsumsafgiftsregistrering (borgere), er det hensigten i første omgang at vælge en model svarende til den, der ved lov nr. 405 af 8. maj 2006 blev indført vedrørende forskudsopgørelsen. Efter denne er forskudsopgørelsen for borgerne alene tilgængelige på SKATs hjemmeside (www.skat.dk) i den enkeltes Skattemappe (med adgangskode i form af TastSelv kode, digital signatur eller lignende), medmindre vedkommende rekvirerer en papirudgave af forskudsopgørelsen.

Det offentlige (stat, regioner og kommuner) og Finansrådet samarbejder om udvikling af en ny digital signatur, der for borgere vil være mobil og softwareuafhængig og dermed mere brugervenlig. Den nye digitale signatur lanceres i løbet af 2010 og forventes at få en bredere anvendelse, bl.a. i kraft af tilslutning fra pengeinstitutterne til brug på deres netbanker (et potentiale på ca. 3,2 mio. kunder).

I tilknytning hertil er ønsket at styre kommunikationen til og fra borgere, så den foregår via den enkeltes Skattemappe, således at indholdet i kommunikationen forbliver i et sikkert miljø. Det skal ske på den måde, at der ved e-mail eller SMS-besked (alt efter hvad den pågældende foretrækker) adviseres om, at der er lagt nye oplysninger, dokumenter, svar på henvendelse eller lignende i Skattemappen. Dette vil forudsætte, at SKAT har en e-mail adresse eller et telefonnummer at sende adviseringen til.

Borgere har altså fortsat mulighed for papirbaseret kommunikation, men dette vil kræve et aktivt tilvalg.

For første gang er forskudsopgørelsen for 2009 ikke automatisk sendt ud på papir. Over 3,4 mio. borgere har ifølge SKAT været inde og se deres forskudsopgørelse i Skattemappen, og ved digital selvbetjening er der sket ca. 1,1 mio. ændringer af forskudsopgørelsen. De, der ikke kunne eller ville benytte den digitale løsning, kunne bestille forskudsopgørelsen på papir. Det har ca. 300.000 gjort.

Tilsvarende har ca. 2,4 mio. borgere været inde og se deres årsopgørelse for 2008 i Skattemappen, og ved digital selvbetjening er der sket ca. 1 mio. ændringer af årsopgørelsen (pr. ultimo juli 2009).

3.1.2.2. Digital kommunikation (virksomheder)

Som nævnt er det i første omgang alene hensigten at gøre digital kommunikation obligatorisk for virksomheder.

Indberetning vil i første omgang blive gjort obligatorisk på nærmere bestemte områder, hvor der periodisk skal indgives en angivelse (masseindberetninger). Det drejer sig om følgende angivelser/indberetninger:

Angivelse af moms

Moms angives afhængigt af virksomhedens størrelse månedsvis, kvartalsvis eller halvårligt. Det følger af § 57 i merværdiafgiftsloven (momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 966 af 14. oktober 2005. Antallet af ordinære momsangivelser er nogenlunde konstant og udgør godt 1,5 mio. angivelser om året. De fleste af angivelserne kommer ind via TastSelv (ca. 85 procent i 2008), således at de indtastede momsoplysninger automatisk lagres i SKATs systemer.

Momsregistrerede virksomheder, der ikke angiver via TastSelv, benytter et særligt girokort, som også indeholder angivelsesoplysningerne (salgsmoms, købsmoms, momsfrit salg til virksomheder i andre EU-lande mv.)

Tanken er at gøre det obligatorisk for de momsregistrerede virksomheder at indgive ordinære momsangivelser via TastSelv i 2010. Herudover er det tanken at gøre det muligt for virksomhederne at efterangive moms via TastSelv, dvs. at rette tidligere indgivne angivelser, og - på sigt - at det ligeledes skal være obligatorisk at efterangive moms via TastSelv. Indtil det er muligt, må efterangivelse af moms ske ved brug af en papirangivelse, der sendes til SKAT.

Listeindberetning (moms)

Når en momsregistreret dansk virksomhed leverer varer uden moms til en registreret virksomhed i et andet EU-land, skal den danske virksomhed indberette oplysninger om købervirksomhedens registreringsnummer, værdien af leverancerne m.v. (listeindberetning). Det følger af § 54, stk.1, i merværdiafgiftsloven (momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 966 af 14. oktober 2005, jf. bekendtgørelse nr. 663 af 16. juni 2006, § 72. Som udgangspunkt skal indberetning ske kvartalsvis og kun for perioder (kvartaler), hvor der har været indberetningspligtigt salg.

I de senere år har antallet af listeangivelser været nogenlunde konstant og udgjort godt 50.000 angivelser om året. De fleste af angivelserne kommer ind via TastSelv (ca. 72 procent i 2008), således at de indtastede momsoplysninger automatisk lagres i SKATs systemer, og derfra overføres til en EU database. Fra 2010 skal der listeindberettes månedsvis med forventet væsentligt flere angivelser til følge.

Momsregistrerede virksomheder, der ikke listeangiver via TastSelv, benytter en papirangivelse til at indberette med.

I lyset af ændringen til månedsvis indberetning er det tanken, at SKAT vil udvikle et nyt system, der kan modtage og lagre listeoplysningerne. Først når det nye system er udviklet og implementeret, kan det gøres obligatorisk for de momsregistrerede virksomheder at listeindberette digitalt. Forventningen er, at et sådant krav tidligst kan indføres i 2011.

Angivelse af lønsumsafgift

Lønsumsafgift angives alt efter opgørelsesmetode månedsvis, kvartalsvis og/eller årligt. Det følger af §§ 6, 6 a og 6 b i lov om afgift af lønsum mv. (lønsumsafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 466 af 22. maj 2006. Antallet af ordinære lønsumsafgiftsangivelser er nogenlunde konstant og udgør godt 100.000 angivelser om året. De fleste af angivelserne kommer ind via TastSelv (ca. 63 procent i 2008), således at de indtastede lønsumsafgiftsoplysninger automatisk lagres i SKATs systemer.

Lønsumsafgiftsregistrerede virksomheder, der ikke angiver via TastSelv, benytter en papirangivelse til at angive med.

Tanken er at gøre det obligatorisk for de lønsumsafgiftsregistrerede virksomheder at indgive ordinære lønsumsafgiftsangivelser via TastSelv i 2010. Herudover er det tanken at gøre det muligt for virksomhederne at efterangive lønsumsafgift via TastSelv, dvs. at rette tidligere indgivne angivelser, og - på sigt - at det ligeledes skal være obligatorisk at efterangive lønsumsafgift via TastSelv. Indtil det er muligt må efterangivelse af lønsumsafgift ske ved brug af en papirangivelse, der sendes til SKAT.

Angivelse af punktafgifter

Punktafgifter angives alt overvejende månedsvis, men for enkelte punktafgifttyper skal angivelse ske kvartalsvis eller halvårligt. Det følger af § 2 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv. (opkrævningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 289 af 28. april 2003. Antallet af ordinære punktafgiftsangivelser er nogenlunde konstant og udgør godt 150.000 angivelser om året. De fleste af angivelserne kommer ind via TastSelv (ca. 70 procent i 2008), således at de

indtastede punktafgiftsoplysninger automatisk lagres i SKATs systemer.

Punktafgiftsregistrerede virksomheder, der ikke angiver via TastSelv, benytter en papirangivelse til at angive med.

For de fleste punktafgifter er det tanken at gøre det obligatorisk for de registrerede virksomheder at indgive ordinære punktafgiftsangivelser via TastSelv i 2010. Det drejer sig f.eks. om angivelse af afgift af vin- og spiritusafgift, affald, vand og mineralolie.

Uden for dette vil falde områder, hvor det i dag ikke er muligt at angive via TastSelv (f.eks. bestilling af stempelmærker til cigaretter/røgtobak). Endvidere vil det ikke omfatte angivelser vedrørende registreringsafgift (biler), som håndteres i regi af Digital Motor Registrering (DMR).

Indberetning til eIndkomstregistret

Arbejdsgivere mv. skal mindst en gang om måneden indberette detaljerede lønoplysninger om den enkelte ansatte, herunder oplysninger om den indeholdte A-skat. Dette følger af § 4 i lov om et indkomstregister, jf. lov nr. 403 af 8. maj 2006. Antallet af arbejdsgivere m.v., der indberetter til eIndkomstregistret, udgør ca. 175.000, og fra stort set alle modtages indberetningerne digitalt (mere end 99 procent ved udgangen af 2008). I praksis er det oftest et lønservicebureau, der indberetter på arbejdsgiverens vegne.

Der er følgende digitale indberetningsmuligheder:

- fil-transmission – anvendes typisk af de store lønservicebureauer
- web-upload af edb-fil via TastSelv
- indtastning af oplysningerne i beregningsløsningen i LetLøn

De få arbejdsgivere, der ikke indberetter digitalt, benytter en papirblanket til at indberette med.

Tanken er at gøre det obligatorisk for arbejdsgiverne m.v. at indberette digitalt til eIndkomstregistret i 2010.

Indgivelse af selvangivelse – personligt erhvervsdrivende

Personligt erhvervsdrivende skal efter udløbet af hvert indkomstår indgive en selvangivelse, hvor resultatet af erhvervsaktiviteterne m.v. er angivet. Dette følger af skattekontrollovens § 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 1126 af 24. november 2005. Antallet af personligt erhvervsdrivende er nogenlunde konstant, og fra moms- eller lønsumsafgiftsregistrerede erhvervsdrivende

indgives der ca. 325.000 selvangivelser om året. De fleste af disse selvangivelser kommer ind digitalt (ca. 77 procent for indkomståret 2007 med selvangivelsesfrist pr. 1. juli 2008), således at de indtastede selvangivelsesoplysninger automatisk lagres i SKATs systemer. En mindre del af selvangivelserne kommer ind via filoverførsel af Landscentret (landbruget), medens resten af de digitale selvangivelser kommer ind via TastSelv.

Personligt erhvervsdrivende, der ikke selvangiver digitalt, benytter en papirselvangivelse til at angive med.

Tanken er at gøre det obligatorisk for personligt erhvervsdrivende med moms- eller lønsumsregistrering at selvangive digitalt med virkning fra indkomståret 2010, dvs. med seneste rettidig indgivelse den 1. juli 2011.

Indgivelse af selvangivelse – selskaber og fonde

Selskaber og fonde skal efter udløbet af hvert indkomstår indgive en selvangivelse med resultatet af erhvervsaktiviteterne. Dette følger af skattekontrollovens § 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 1126 af 24. november 2005. Antallet af selskaber og fonde har i de senere år været stigende, og for indkomståret 2007 med selvangivelsesfrist senest pr. 1. juli 2008 blev der indgivet ca. 200.000 selvangivelser. En mindre del af selvangivelserne blev indgivet via TastSelv (ca. 7 procent for indkomståret 2007), medens resten af selvangivelserne blev indgivet ved benyttelse af en papirselvangivelse, der er sendt til SKAT.

Før det gøres obligatorisk for selskaber og fonde at selvangive digitalt, skal der gennemføres en række systemforbedringer. Forventningen er, at et sådant krav kan indføres fra indkomståret 2011 med selvangivelsesfrist senest pr. 1. juli 2012.

Udbytteindberetning (unoterede aktier og anparter)

Et selskab eller en fond skal ved udlodning af udbytte af unoterede aktier og anparter indberette oplysninger om dels den foretagne udlodning med tilhørende indeholdelse af udbytteskat og dels om modtagerne af udbyttet. Det følger af § 66 i kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1086 af 14. november 2005, og § 9 B i skattekontrolloven, jf., lovbekendtgørelse nr. 1126 af 24. november 2005.

Antallet af disse udbytteindberetninger har i de senere år været stigende, og i 2008 blev der indgivet ca. 160.000 indberetninger. En mindre del af disse indberetninger blev indgivet via TastSelv (ca. 19 procent), medens resten af udbytteindberetningerne er indgivet ved benyttelse af papirblanketter, der er sendt til SKAT.

Før det gøres obligatorisk for selskaber og fonde at indberette udbytte digitalt, skal der

gennemføres systemforbedringer. Det forventes at ske sideløbende med gennemførelse af systemforbedringer i forhold til digital indgivelse af selvangivelse for selskaberne og fondene. Forventningen er, at et krav om obligatorisk digital indberetning af udbytteindberetning kan indføres i 2012.

Tredjemandsindberetninger (excl. indberetning til eIndkomstregistret)

Efter en række bestemmelser i skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1126 af 24. november 2005, skal pengeinstitutter, realkreditinstitutter, forsikringsselskaber, pensionskasser, A-kasser, fagforeninger m.v. årligt foretage indberetning af nærmere bestemte oplysninger, som primært skal bruges til automatisk dannelse af årsopgørelse til borgere, der ikke er erhvervsdrivende (tredjemandsindberetninger).

Der er forskellige måder at indberette på fra automatisk overførsel af data (filoverførsel) for store datamængder, registrering direkte i SKATs systemer, indgivelse via TastSelv til brug af papirblanketter.

Før det gøres obligatorisk at indgive de omhandlede tredjemandsindberetninger digitalt, skal der gennemføres systemforbedringer. På nuværende tidspunkt er det ikke muligt at give bud på, hvornår disse systemforbedringer er gennemført og implementeret.

Anden virksomhedskommunikation

På en række områder indgiver virksomheder anmodninger på et skema eller en blanket, der er udarbejdet til formålet. Det gælder f.eks. forskudsvis udbetaling af negativ moms, fremskyndet tilbagebetaling af energiafgifter, afgiftsgodtgørelse efter punktafgiftslove m.v. I dag er det ikke muligt at indgive sådanne anmodninger digitalt udover at vedhæfte anmodningen som bilag til en e-mail, der sendes til SKAT.

Inden for andre områder skal der indgives nærmere bestemte oplysninger, eksempelvis om afgift ved ophævelse af pensionsordninger, jf. § 38, stk. 2, i lovbekendtgørelse nr. 1120 af 10. november 2006 (pensionsbeskatningsloven), jf. bekendtgørelse nr. 662 af 16. juni 2006, og om pensionsafkast, jf. §§ 21 – 25 i lov nr. 1535 af 19. december 2007 (pensionsafkastbeskatningsloven).

Tanken er at udvikle digitale løsninger, så oplysningerne automatisk (ved filoverførsel, indtastning via TastSelv eller ved scanning) kan lagres i SKATs systemer. På nuværende tidspunkt er det ikke muligt at give bud på, hvornår disse løsninger er udviklet og implementeret, og hvornår det er forsvarligt at indføre krav om, at oplysningerne skal indgives digitalt.

Der er endvidere kommunikation fra SKAT til virksomheder, som på sigt skal foregå via Skattemappen, således at indholdet i kommunikationen forbliver i et sikkert miljø, og ved at der ved e-mail eller SMS-besked adviseres om, at der er lagt dokumenter eller lignende deri. Det kan f.eks. dreje sig om ejendomsværdimeddelelsen til erhvervsdrivende, om oplysninger og dokumenter i forhold til modregning i overskydende skat, negativ moms m.v. og om almindelig korrespondance, der i dag foregår pr. brev. På nuværende tidspunkt er det ikke muligt at give bud på, hvornår dette kan ske.

3.1.2.3. Undtagelser og dispensationsmuligheder

For at tage højde for, at der vil forekomme særlige sagsområder, som ikke eller kun vanskeligt kan håndteres digitalt, samt grupper af ikke-IT parate virksomheder og personer, foreslås det, at skatteministeren bemyndiges til at undtage særlige og velafgrænsede sagsområder og grupper fra kravet om digital kommunikation.

I forhold til at gøre det obligatorisk for selskaber og fonde at selvangive digitalt er det eksempelvis tanken at undtage (store) selskaber og fonde, der skal indgive et skattemæssigt årsregnskab sammen med selvangivelsen, jf. bekendtgørelse nr. 593 af 12. juni 2006 (mindstekravs bekendtgørelse for større virksomheder). Baggrunden er, at det skattemæssige årsregnskab er på papir, og at det ikke tjener et formål at kræve af de pågældende selskaber og fonde at indgive oplysningerne i selvangivelsen digitalt, når det er væsentlig lettere at sende selvangivelsen sammen med papirindsendelsen af skatteregnskabet.

På andre områder kan omfanget af kommunikation være så begrænset, at det ikke kan betale sig at udvikle digitale løsninger. Det gælder f.eks. i forhold til bestilling af stempelmærker til cigaretter/røgtobak.

3.1.2.4. Dokumenter uden underskrift

Som nævnt under afsnit 3.1.1.1. ovenfor stiller de enkelte skatte- og afgiftslove i en række tilfælde krav om eller forudsætter skriftlighed og evt. også et krav om underskrift. I flere tilfælde vil sådanne formkrav kunne være til hinder for digital kommunikation, eller i hvert fald betyde, at det må anses for tvivlsomt, om digital kommunikation kan anvendes.

Skatteministeren bemyndiges derfor ligesom i dag til at kunne fravige formkrav, der er til hinder for digital kommunikation. Tilsvarende bemyndiges skatteministeren ligesom efter gældende regler til at fastsætte regler om udstedelse af dokumenter uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på anden tilsvarende måde, således at et sådant dokument i retlig henseende sidestilles med et dokument med personlig underskrift.

Eksempler på dokumenter, der kan udsendes uden underskrift er forskudsopgørelser, årsopgørelser, vurderingsmeddelelser, rykkere og afgørelser om afdragsordninger,

lønindeholdelse og modregning.

Med forslaget videreføres som nævnt hjemlen til at fastsætte regler om, at meddelelser, afgørelser m.v. kan afgives uden underskrift. Anvendelsesområdet vil blive udvidet, herunder således at strategien for anvendelse af digitale straksafgørelser søges understøttet.

For afgørelser, der træffes maskinelt efter forud fastsatte kriterier, og hvor den enkelte afgørelse er uberørt af menneskehånd, er der ikke behov for at kunne identificere en bestemt person. Det vil således være retssikkerhedsmæssigt ubetænkeligt, at afgørelser ikke er underskrevet. Det kan f.eks. være en afgørelse om at rykke for manglende betaling af et beløb, der registreres maskinelt, og hvor eneste kriterium er, om betalingen er sket.

3.1.2.5. Sikkerhed m.v.

Det er en forudsætning, at told- og skatteforvaltningen er i stand til at modtage digital kommunikation, og at afsenderen benytter en teknisk løsning, der gør det muligt for myndigheden at læse kommunikationen. Det foreslås derfor, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler til gennemførelse af den digitale kommunikation, herunder om anvendelse af digital signatur.

Skattemyndighedernes behandling af personoplysninger er omfattet af persondataloven, jf. oven for under punkt 3.1.1.2. Ved digital kommunikation *fra* SKAT fører persondataloven til, at meddelelsen skal krypteres eller sikres på anden forsvarlig måde, hvis den indeholder fortrolige oplysninger. Persondatalovens regler om behandling af personoplysninger gælder også for digital kommunikation *til* SKAT. Skattemyndighederne har endvidere efter skatteforvaltningslovens § 17 ubetinget tavshedspligt over for uvedkommende med hensyn til fortrolige oplysninger om såvel fysiske som juridiske personer. Det foreslås, at det anføres udtrykkeligt i loven, at meddelelser *fra* told- og skatteforvaltningen, der indeholder fortrolige oplysninger, skal krypteres eller sikres på anden forsvarlig måde for at opnå sikkerhed for, at meddelelsen ikke kan læses af uvedkommende.

I tilknytning hertil kan nævnes, at kommunikation via Skattemappen med advis om, at der er lagt nye oplysninger eller dokumenter deri, vil foregå i et sikkert miljø, således at der ikke vil være behov for kryptering af indholdet i kommunikationen.

Det kan være tvivlsomt, hvornår en digital meddelelse kan anses for at være ”kommet frem” eller modtaget. Spørgsmålet er af væsentlig betydning, navnlig i relation til klagefrister, forældelse m.v. Det foreslås derfor, at der i loven udtrykkeligt tages stilling til, hvornår en digital meddelelse anses for modtaget. Det foreslås, at det afgørende tidspunkt er, hvornår meddelelsen kan gøres tilgængelig for told- og skatteforvaltningen henholdsvis den

skattepligtige eller indberetningspligtige. Et tilsvarende princip ligger til grund for bestemmelsen i retsplejelovens § 148 a, stk. 3, hvorefter en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den ”*kan gøres tilgængelig*” for retten.

En digital meddelelse anses herefter for modtaget af told- og skatteforvaltningen, når meddelelsen er tilgængelig i en modtagelsesanordning eller et datasystem på en sådan måde, at meddelelsen kan behandles. Kan modtagelsestidspunktet ikke fastlægges som følge af IT-problemer hos SKAT eller andre lignende problemer, må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor den blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet. Tilsvarende anses en elektronisk meddelelse fra told- og skatteforvaltningen til en borger eller virksomhed for at være kommet frem, når den er tilgængelig i modtagerens e-post-system, skattemappe eller lignende. For så vidt angår tidspunktet for modtagelse i skattemappen vil det være en forudsætning, at der er sket advisering herom.

3.2. Administrative regler om køretøjsregistreringssager

3.2.1. Gældende ret og allerede gennemførte lovændringer

Sager om registrering af køretøjer administreres efter gældende ret af SKAT, der har overtaget opgaven fra politiet pr. 1. januar 2008 ved kongelig resolution. Nærmere regler om administrationen findes i bekendtgørelse nr. 633 af 26. juni 2009 om registrering af køretøjer m.v. Ifølge bekendtgørelsens § 98 kan SKATs afgørelser påklages til Landsskatteretten efter § 13, stk. 3-5, og §§ 40-46 i skatteforvaltningsloven. Bekendtgørelsens § 98 er udstedt med hjemmel i færdselslovens § 134 d, stk. 2. Færdselslovens § 134 d er indsat ved § 1, nr. 9, i lov nr. 491 af 17. juni 2008, lovforslag L 96, Folketinget 2007-8, 2. samling.

I skatteforvaltningsloven er samlet reglerne om skattemyndighedernes organisation, opgaver og sagsbehandling, om klage og om domstolsprøvelse af skattemyndighedernes afgørelser. Skatteforvaltningsloven gælder ikke kun for skattesager i bredeste forstand, men også for vurdering af fast ejendom, som er et sagsområde uden for skattelovgivningen, der traditionelt har været varetaget af skattemyndighederne.

Henvisningen i bekendtgørelsen om registrering af køretøjer til skatteforvaltningslovens § 13, stk. 3, betyder, at Landsskatterettens præsident ved bekendtgørelse kan bestemme, at sagerne skal behandles uden medvirken af læge landsskatteretsmedlemmer. Dette er sket ved [reference til LSR's bekendtgørelse, som p.t. er under revision.] Sagerne behandles og afgøres således alene af Landsskatterettens medarbejdere. Henvisningen til stk. 5 indebærer, at Landsskatterettens forretningsorden også gælder for disse sager.

Skatteforvaltningslovens §§ 40-46 indeholder regler om klage til Landsskatteretten, herunder bl.a. regler om, hvem der kan klage, formkrav, klagefrist, klagegebyr, sagsfremstilling, adgang til møde med Landsskatterettens sagsbehandling samt Landsskatterettens genoptagelse af egne afgørelser.

Ifølge færdselslovens § 134 d, stk. 3, finder skatteforvaltningslovens §§ 48 og 49 tilsvarende anvendelse. Det betyder, at afgørelser truffet af Landsskatteretten kan indbringes for domstolene både af borgeren og af Skatteministeriet, og at afgørelser truffet af SKAT kan indbringes for domstolene af borgeren, hvis afgørelsen er påklaget til Landsskatteretten, men Landsskatteretten ikke har truffet afgørelse i sagen inden for 6 måneder.

De regler i skatteforvaltningsloven, der angår SKATs sagsbehandling i skattesager i bred forstand og i sager om vurdering af fast ejendom, gælder ikke for SKATs sagsbehandling i køretøjsregistreringssager. Det indebærer bl.a., at der ikke er adgang til bindende svar eller omkostningsgodtgørelse i disse sager. Der findes heller ikke regler om sagsfremstilling, frister, genoptagelse og henstand i forbindelse med klage, eftersom disse forhold heller ikke er reguleret i bekendtgørelse nr. 633 af 26. juni 2009 om registrering af køretøjer m.v. Det vil sige, at sådanne forhold er reguleret af almen forvaltningsret og er udfyldt af den praksis, som er opbygget i SKAT og før da hos politiet.

Det er regeringens hensigt, at registreringen af køretøjer skal digitaliseres og delvis privatiseres. Regler herom blev gennemført ved lov nr. 309 af 19. april 2006 om registrering af køretøjer, men ordningen er endnu ikke taget i brug. Lov om registrering af køretøjer indeholder efter de ændringer, der blev gennemført ved lov nr. 1338 af 19. december 2008, ingen regler af administrativ og proceduremæssig karakter, idet det var forudsat ved lovændringen, at sådanne regler fremover skulle fremgå af skatteforvaltningsloven.

3.2.2. Lovforslagets indhold

Lovforslaget går overordnet ud på at tilpasse skatteforvaltningsloven, således at de nye opgaver om køretøjsregistrering, som skattemyndighederne har overtaget fra politiet, omfattes af samme overordnede regelsæt som skattemyndighedernes øvrige opgaver. Dette vil lette overskueligheden i reglerne på ministerområdet som helhed, skabe lovhjemlet regulering af en række forhold, der i øjeblikket hviler på administrativ praksis, og samlet set bidrage til at styrke retssikkerheden på ministerområdet.

Ved indpasningen af køretøjsregistreringssagerne i skatteforvaltningslovens systematik må der imidlertid tages hensyn til de særlige forhold, der karakteriserer disse sager. Sammenlignet med skattesager generelt er køretøjsregistreringssagerne karakteriseret ved, at en meget høj andel af dem er simple ekspeditionssager, der ikke giver anledning til tvivl. I langt de fleste

tilfælde ekspederes en sag om registrering af et køretøj ved, at en borger henvender sig ved skranken på motorkontoret, fremlægger dokumentation og får sit køretøj registret i én forretningsgang. Med skatteforvaltningslovens terminologi får borgeren umiddelbart ”fuldt medhold”. De lovmæssige tilpasninger må foretages, så denne ukomplicerede behandling af det altovervejende flertal af borgerhenvendelser i registreringssager kan fortsætte, og der må samtidig tages hensyn til, at der kan forekomme simple og ganske åbenbare fejlregistreringer, som bør kunne korrigeres, når de opdages. I de få tilfælde, hvor der ikke umiddelbart kan gives ”fuldt medhold”, får borgerne de samme garantier for en hurtig, grundig og korrekt sagsbehandling og samme adgang til bindende svar og klagemuligheder, som borgerne har i skattesager. Ligeledes bør genoptagelse af retssikkerhedsmæssige grunde være lovreguleret, således at man ikke længere forlader sig på en ulovbestemt administrativ praksis.

Tilpasningen foreslås foretaget sådan, at køretøjsregistreringssagerne generelt inddrages under skatteforvaltningslovens systematik. De fremstår herefter som en særlig opgave for SKAT med en status svarende til den ejendomsvurderingerne hidtil har haft.

Dette har følgende nye konsekvenser:

- Der bliver adgang til bindende svar vedrørende spørgsmål om køretøjsregistrering.
- Skatterådet bliver kompetent til at behandle principielle sager om køretøjsregistrering (efter indstilling fra SKAT svarende til, hvad der gælder i øvrige sager.)
- Skattemyndighederne får samme ubetingede tavshedspligt i køretøjsregistreringssager som i øvrige sager.
- Ansøgeren kan forlange, at SKAT udarbejder en sagsfremstilling i køretøjsregistreringssager. Dog ikke i det altovervejende antal af sager, hvor registreringen blot foretages umiddelbart på grundlag af anmodningen. Sagsfremstilling kommer kun på tale, hvor SKAT ikke umiddelbart vil foretage registreringen, og hvor borgeren ikke er enig i, hvad der kræves for at registreringen kan gennemføres.
- Der indføres regler om genoptagelse af køretøjsregistreringssager. Som hovedregel en frist på 6 måneder, hvor fejl frit kan korrigeres, samt regler, der med tilpasninger svarer til reglerne om ekstraordinær genoptagelse i skatte- og afgiftssager. Tidligere har genoptagelse af disse sager ikke været lovreguleret.

På følgende punkter indebærer forslaget en konsolidering af gældende ret:

- Landsskatteretten er fortsat klageinstans for SKATs og politiets afgørelser. Landsskatteretten behandler sagerne uden medvirken af retsmedlemmer, og der er ikke adgang til omkostningsgodtgørelse.

- Landsskatterettens afgørelser kan indbringes for domstolene.
- Der er ikke adgang til syn og skøn.

3.3. Forenklet tilbagebetaling af skatter og afgifter

3.3.1. Gældende ret

Den, der har betalt penge i urigtig formening om skyld, har krav på tilbagebetaling af det for meget erlagte (*condictio indebiti*). Det vil typisk være tilfældet ved betalt ulovligt opkrævet afgift. Et sådant tilbagebetalingskrav går i almindelighed ud på tilbagebetaling af det modtagne beløb. Retspraksis, herunder praksis fra EF-domstolen, har dog anerkendt, at der kan ske reduktion af tilbagebetalingskrav, hvis tabet er reduceret som følge af overvæltning.

Både dansk ret og EU-retten kræver en opgørelse af det for meget betalte beløb, som kræves tilbagebetalt. Virksomheden skal selvfølgelig ikke snydes for noget, den har krav på. Men efter dansk ret må virksomheden heller ikke få overkompensation. Udgangspunktet efter EF-domstolens praksis er, at virksomheden har krav på fuld tilbagebetaling af en uberettiget opkrævet afgift. De nationale myndigheder er dog berettigede til at søge at undgå, at virksomhederne bliver ugrundet beriget ved tilbagebetalingen. Men det er i strid med EU-retten at opstille en formodning for, at der er sket overvæltning. Det er derfor nødvendigt i hver enkelt sag at foretage en konkret vurdering af de faktiske omstændigheder, og myndighederne må bevise, at tabet er reduceret, hvis der skal ske afkortning.

I dag kræver sager om tilbagebetaling ofte mange ressourcer. Det gælder i relation til myndighedernes sagsbehandling, men i mange tilfælde også for de virksomheder, der har krav på tilbagebetaling af skatter og afgifter. I sager, der vedrører tilbagebetaling af mindre beløb, er der et betydeligt misforhold mellem de ressourcer, som myndigheder og virksomheder skal anvende, og den eventuelle afkortning af tilbagebetalingskravenes størrelse. I værste fald kan det betyde, at virksomhederne afholder sig fra at anmode om tilbagebetaling, fordi det ikke kan "betale sig" at rejse kravet over for myndighederne.

Når en virksomhed rejser krav om tilbagebetaling af ulovligt opkrævede skatter og afgifter, skal virksomheden nærmere oplyse og dokumentere, hvordan kravet er opgjort. Bevisbyrden for, at tilbagebetalingskravet skal reduceres som følge af overvæltning, påhviler myndigheden. Ofte er der tale om oplysninger, som myndighederne ikke selv har, og i praksis vil virksomhederne blive anmodet om at komme med oplysninger til vurdering af, om der er sket overvæltning på andre omsætningsled. Virksomheden kan i den forbindelse blive afkrævet dokumentationsmateriale, som indeholder oplysninger om pris- og markedsforhold i virksomheden og hos konkurrenter og meget andet. Det drejer sig om fremskaffelse af oplysninger til brug for en økonomisk undersøgelse af, om konkurrencesituationen kan have medført overvæltning. Det fremgår ikke af enkelte dokumenter, prislister eller lignende, men

må baseres på en række indikatorer for konkurrenceintensiteten i branchen. De nævnte oplysninger fremgår sjældent af virksomhedens bogføring etc. Fremskaffelse af disse oplysninger opleves ofte meget byrdefuldt, formentlig især for mindre virksomheder.

Alt i alt kan en tilbagesøgningsprocedure derfor opfattes som meget omfattende og byrdefuld, selv om der principielt blot er tale om tilbagebetaling af beløb, der aldrig skulle have været betalt.

Det er selvfølgelig, at virksomheden skal opgøre og dokumentere kravet. Derimod er det langt mindre naturligt, at virksomheden også skal fremskaffe oplysninger om konkurrenceforhold m.v. til brug for vurdering af, om der kan eller skal ske afkortning af kravet grundet overvæltning.

3.3.2. Forslagets indhold

I dag kræves der i sager om tilbagebetaling af ulovligt opkrævede skatter og afgifter altid en præcis opgørelse af virksomhedernes tab, som er det beløb, der skal tilbagebetales.

Det foreslås, at der etableres hjemmel til en forenklet tilbagetalingsprocedure i en række af de genoptagelsessager, hvor der opstår spørgsmål om afkortning af tilbagebetalingskravet som følge af overvæltning. Hjemlen foreslås indsat i skatteforvaltningsloven, der i forvejen i §§ 26 og 27 samt §§ 31 og 32 indeholder regler om frister mv. i genoptagelsessager.

Det foreslås for det første, at der i sager om tilbagebetaling af ulovligt opkrævede skatter og afgifter, der vedrører beløb under 25.000 kr., kan ske tilbagebetaling uden nogen analyse af, om kravet skal reduceres som følge af, at der er sket overvæltning på andre omsætningsled og dermed reduktion af virksomhedens reelle økonomiske tab.

For det andet foreslås, at virksomheder i sager om tilbagebetalingskrav på beløb under 500.000 kr. kan *vælge* tilbagebetaling på grundlag af en skematisk tabsprocent, som SKAT kan fastsætte ud fra forholdene i den pågældende branche. Hensigten er, at det også i disse tilfælde undgås at skulle indhente virksomhedsspecifikke oplysninger til brug for vurdering af overvæltningsspørgsmålet. I disse tilfælde tilbagebetales de første 25.000 kr. fuldt ud, mens tilbagebetaling af den resterende del af kravet sker på grundlag af den skematiske tabsprocent.

Tabsprocenten vil skulle fastsættes ud fra forholdene i den pågældende branche og være baseret på oplysninger indhentet fra brancheorganisationer, Konkurrencestyrelsen mv. Tabsprocenten vil skulle fremgå af den genoptagelsesmeddelelse, som SKAT udsender som styresignal, jf. reglerne herom i SKM 2009.105. SKAT, som opfølgning på den underkendende afgørelse.

Hvis virksomheden accepterer SKATs skøn over virksomhedens reelle økonomiske tab, skal der ikke foretages yderligere økonomisk analyse i den konkrete sag.

Overstiger kravet 500.000 kr., eller fravælger virksomheden den skematiske tabsprocent, skal der som hidtil ske en konkret vurdering i den enkelte sag med fremskaffelse af virksomhedsspecifikke oplysninger til vurdering af det reelle økonomiske tab, der er overgrænsen for tilbagebetaling, hvis den ikke skal indebære ugrundet berigelse. I dette tilfælde sker der ingen lettelser af byrden for hverken virksomhed eller myndigheder, hvorfor der ikke kan ske udbetaling af de første 25.000 kr. af kravet uden afkortning for evt. overvæltning.

Indsamling, analyse og vurdering af dokumentation og indikatorer for konkurrencesituationen er tidskrævende og vanskelig og skal ske individuelt og konkret. Endvidere skal analysen og dokumentationen være så solid og kvalificeret, at det offentlige har løftet bevisbyrden for, at tabet er reduceret med et bestemt beløb som følge af overvæltning, hvorfor kravet kan afkortes. Det offentliges udgifter til sådanne undersøgelser overstiger utvivlsomt i almindelighed den gennemsnitlige afkortning, der kunne opnås af krav under 25.000 kr.

For så vidt angår krav op til 500.000 kr. vurderes det, at man tilstrækkeligt præcist vil kunne fastslå det reelle økonomiske tab ved hjælp af en skematisk fastsat tabsprocent. Ved større beløb er det derimod fundet rimeligt at få konkrete oplysninger. Ved beløb over 500.000 kr. kan det således forsvares at bruge både SKATs og virksomhedens ressourcer på at foretage en konkret vurdering.

Forslaget om en skematisk fastsat tabsprocent for krav mellem 25.000 kr. og 500.000 kr. tilsigter som udgangspunkt at omfatte alle sagskomplekser vedrørende virksomhedens økonomiske tab. Det kan dog ikke udelukkes, at der kan være sagskomplekser, hvor kompleksiteten er for stor til, at det er muligt at udarbejde et velfunderet skøn over tabsprocenter uden at indhente konkrete oplysninger i den konkrete sag. Der kan evt. også være tale om, at virksomheden er så speciel, at man ikke kan tale om en branche, eller at der er så få virksomheder, at SKAT ikke har et grundlag for at fastsætte en tabsprocent.

3.4. Indstillings-, orlovs- og afskedigelsesregler for medlemmer af Skatterådet og Landsskatteretten

3.4.1. Gældende ret

Efter gældende ret udnævner skatteministeren eller den, som ministeren bemyndiger dertil, medlemmer af skatte- og vurderingsankenævn efter indstilling fra de enkelte

kommunalbestyrelser. Skatteministeren udnævner også en del af medlemmerne af Skatterådet, nogle af disse efter indstilling fra KL, samt en del af de læge retsmedlemmer i Landsskatteretten. De øvrige medlemmer af Skatterådet og de øvrige læge retsmedlemmer i Landsskatteretten vælges af Folketinget. For ankenævnenes vedkommende kan skatteministeren undtagelsesvis undlade at følge en indstilling fra en kommunalbestyrelse, og ministeren kan endvidere under ganske særlige omstændigheder tilbagekalde en udnævnelse af et ankenævnsmedlem.

Skatteministeren kan give ankenævnsmedlemmer og medlemmer af Skatterådet tilladelse til at holde orlov i en periode på op til 12 måneder. For Skatterådets vedkommende gælder dette både for de ministerudnævnte medlemmer og for de medlemmer, der er valgt af Folketinget. Derimod er der ikke hjemmel til at tillade orlov for læge retsmedlemmer i Landsskatteretten.

Disse regler er indført ved lov nr. 1341 af 19. december 2008 om ændring af skatteforvaltningsloven, registreringsafgiftsloven, tonnageskatteloven og lov om skattenedslag for seniorer (Ændringer vedrørende skatte-, vurderings- og motorankenævn m.v.), jf. lovforslag L 43, folketingsåret 2008-9.

3.4.2. Lovforslagets indhold

Lovforslaget går ud på, at der indføres regler om, at skatteministeren undtagelsesvis kan undlade at udnævne en person indstillet af KL til medlem af Skatterådet, og at der indføres regler om, at skatteministeren under ganske særlige omstændigheder kan tilbagekalde udnævnelsen af et medlem af Skatterådet eller Landsskatteretten. Endelig går lovforslaget ud på, at der indføres regler om orlov til læge retsmedlemmer i Landsskatteretten.

Herved tilvejebringes en retstilstand, der i det omfang det er muligt svarer til den, der allerede gælder for medlemmer af skatte-, vurderings- og motorankenævn.

I forarbejderne til lovændringerne vedrørende ankenævnene, lovforslag L 43, folketingsåret 2008-09, afsnit 3.1.3.2. og 3.1.3.5. er der redegjort for de betragtninger, der lå bag indførelsen af de nye indstillings- og afskedigelsesregler for ankenævnsmedlemmer. Det fremgår heraf, at baggrunden er, at ankenævnsmedlemmer skal virke som repræsentanter for skattesystemet i bred forstand, og at skatteministeren derfor i praksis har indlagt den begrænsning i udnævnelseskriterierne, at han har undladt at udnævne personer, som ikke har selvangivet for årene før udnævnelsen, samt personer, der har indgået en afdragsordning med SKAT om restancer til det offentlige, men som har misligholdt afdragsordningen. Sådanne forhold kan også opstå, efter at personen er udnævnt, og i særlige situationer kan man forestille sig, at de kan være etisk uforenelige med fortsat medlemskab. Derudover kan der forekomme tilfælde, hvor et medlems adfærd på eller i umiddelbar forbindelse med møderne i nævnet gør fortsat

medlemskab uønskværdigt.

På baggrund af disse betragtninger er der indført lovhjemmel for, at skatteministeren – i overensstemmelse med hidtidig praksis - undtagelsesvis kan undlade at udnævne indstillede personer, samt nye regler om, at ministeren under ganske særlige omstændigheder kan tilbagekalde en udnævnelse. Der skal således tages hensyn til, at det er en mere indgribende foranstaltning at afskedige et udnævnt medlem end at undlade at udnævne en indstillet person.

Forhold af denne karakter vil også ganske undtagelsesvis kunne foreligge for så vidt angår medlemmer af Skatterådet og læge retsmedlemmer i Landsskatteretten. Disse fremstår i forhold til befolkningen som repræsentanter for skattesystemet i lige så høj grad som ankenævnsmedlemmerne. Regeringen finder derfor, at der grundlæggende set bør gælde samme regler, herunder at ministeren ganske undtagelsesvis skal kunne trække en udnævnelse tilbage. For så vidt angår medlemmer af Skatterådet og Landsskatteretten, der er valgt af Folketinget, kan Folketinget imidlertid ikke bemyndige skatteministeren til at afskedige disse. Skulle en sådan situation opstå, er det således Folketinget der i samråd med personen selv må foretage en vurdering af, om den pågældende bør fortsætte som medlem.

For så vidt angår medlemmer af Skatterådet og Landsskatteretten, som ministeren udnævner på egen hånd, findes der ikke at være behov for regler om, at ministeren kan forbigå nogen ved udnævnelsen. Ministeren vil således konkret kunne foretage sådanne overvejelser i forhold til mulig udnævnelse af enkeltpersoner; men det vil ikke komme til offentlighedens kundskab, at det er sket. Der foreslås derfor alene formel lovhjemmel for, at skatteministeren kan undlade at udnævne personer, der er indstillet til Skatterådet af KL, da KL er den eneste organisation, der ved lov er tillagt en indstillingsret.

For så vidt angår orlovsregler fremgår det af bemærkningerne lovforslag L 43, folketingsåret 2008-09, afsnit 3.1.3.4. og 3.4.2., at det var u hensigtsmæssigt, at ankenævnsmedlemmer så sig nødsaget til at udtræde af nævnene, når de havde udsigt til fravær af mere end 6 måneders varighed som følge af f.eks. langvarig sygdom, barselsorlov eller udstationering i udlandet. Der blev derfor indført orlovsregler gående ud på, at skatteministeren kunne tillade orlov i op til 12 måneder, og at suppleanten i orlovsperioden midlertidigt indtræder som medlem. Endvidere blev der indført tilsvarende regler for Skatterådet på baggrund af et konkret forekommende tilfælde, hvor barselsorlov var blevet afviklet uden formel lovhjemmel.

Det findes hensigtsmæssigt, at der også findes hjemmel til at meddele orlov til læge retsmedlemmer i Landsskatteretten, uanset at der ikke har været behov for sådanne regler hidtil.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Forslagene vedrørende digital kommunikation og køretøjsregistrering har ingen provenumæssige konsekvenser for hverken staten eller kommunerne.

Forenklet tilbagebetaling ---

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget vedrørende digital kommunikation ---

Adgang til bindende svar på køretøjsregistreringsområdet vil medføre en forøgelse af antallet af ekspeditioner og klager i Skatterådet. Det anslås skønsmæssigt, at der vil være behov for tilførsel af yderligere 1 årsværk til behandling af disse sager.

Den foreslåede enklere procedure for tilbagebetaling i sager under 500.000 kr. vil medføre administrative besparelser for myndighederne, da der som udgangspunkt ikke i den enkelte sag fremover skal foretages en konkret vurdering af tabsprocenten.

Det betyder, at det misforhold, der er i dag mellem de administrative byrder i forbindelse med tilbagebetalingen og de beløb, der skal tilbagebetales, reduceres. Samtidig betyder forslaget, at tilbagebetaling kan ske hurtigere end i dag.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget skønnes ikke at have EU-retlige konsekvenser.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige		
Administrative konsekvenser for det offentlige		
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet		
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		
Administrative konsekvenser for borgerne		
Miljømæssige konsekvenser		
Forholdet til EU-retten		

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr.1

Bestemmelsen i § 1 fastlægger told- og skatteforvaltningens (SKATs) mest grundlæggende opgaver. SKAT udøver forvaltning af lovgivning om skatter i bredeste forstand og lov om vurdering af landets faste ejendomme. Bestemmelsen er ikke udtømmende, idet SKAT også forvalter visse andre retsområder. Foruden sager om registrering af køretøjer drejer det sig f.eks. sager om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Det foreslås, at det nævnes i § 1, at SKAT forvalter lov om registrering af køretøjer. Det angives herved, at der er tale om et væsentligt arbejdsområde, der kan ligestilles med ejendomsvurderinger. Tilføjjelsen om, at det (kun) gælder i det omfang, der er foreskrevet deri, foreslås, fordi også politiet i et vist omfang vil skulle forvalte sager efter lov om registrering af køretøjer. Det er således politiet, der inddrager nummerplader, fordi køretøjet ikke er synet behørigt eller mangler ansvarsforsikring.

Det foreslås ikke udtrykkelig tilføjet i bestemmelsen, at SKAT allerede efter de gældende regler i færdselsloven m.v. forvalter sager om registrering af køretøjer.

Til nr. 2

Bestemmelsen i § 2, stk. 1, fastlægger Skatterådets kompetence, som består i at bistå SKAT ved forvaltningen af lov om vurdering af landets faste ejendomme og lovgivning om skatter bortset fra lovgivning om told.

Det foreslås, at Skatterådet også tillægges kompetence til at bistå SKAT med forvaltningen af lov om registrering af køretøjer. Derimod skal Skatterådet ikke bistå politiet med at forvalte den pågældende lov.

Den væsentligste kompetence for Skatterådet i denne forbindelse vil være, at rådet kan træffe afgørelser i principielle sager, hvor der er anmodet om bindende svar efter kapitel 8, jf. herom også nr. 8 og bemærkningerne dertil. Bindende svar af vidererækkende betydning skal SKAT forelægge for Skatterådet til afgørelse, jf. § 21, stk. 4.

Til nr. 3 og 4

§ 3 indeholder de formelle regler om Skatterådet: sammensætning, udnævnelsesregler, funktionsperiode m.v. Ifølge stk. 1 om udnævnelsesregler består rådet af 19 medlemmer, hvoraf Folketinget vælger de 6, og skatteministeren udnævner de 13. Af de udnævnelser baseres 4 på indstilling fra KL.

Der foreslås indført en regel afslutningsvis i stk. 1, der går ud på, at skatteministeren undtagelsesvis kan undlade at udnævne en person, som er indstillet af KL, og anmode om en ny indstilling. Om baggrunden for bestemmelsen, der svarer til § 8, stk. 3, sidste pkt., om ankenævnelsesmedlemmer, henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.4.2. Bestemmelsen vil blive praktiseret således, at skatteministeren – ifald det måtte blive aktuelt – ikke vil udnævne en person, som ikke har selvangivet for årene før udnævnelsen, eller en person, som har indgået en afdragsordning med SKAT om afvikling af restancer til det offentlige, men som har misligholdt afdragsordningen. KL vil i givet fald ikke blive underrettet om, hvad det er for forhold, der konkret begrundes, at en indstillet person ikke udnævnes.

I forlængelse af ovenstående foreslås der i et nyt stk. 5 til bestemmelsen indført en regel om, at skatteministeren under ganske særlige omstændigheder kan tilbagekalde en udnævnelse af et medlem af Skatterådet. Bestemmelsen svarer til § 9, stk. 4, om ankenævnelsesmedlemmer. Om baggrunden for bestemmelsen henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.4.2. Som der anført, forekommer der tilfælde, hvor det vil være berettiget at undlade at udnævne en person til medlem af Skatterådet på grund af den pågældendes personlige eller økonomiske forhold på det tidspunkt, hvor udnævnelse er aktuel. Tilsvarende forhold kan også tænkes at opstå under funktionsperioden og kan da i særlige situationer være uforenelige med fortsat medlemskab. Det er i ordlyden af stk. 5 sammenholdt med stk. 1, 3. pkt., angivet, at forholdene skal være mere graverende for at bringe et eksisterende medlemskab til ophør end for at berettiggende, at udnævnelse undlades.

Foruden tilfælde, hvor udnævnelse ikke ville være sket, dersom forholdet havde foreligget på

det aktuelle tidspunkt, kan der også tænkes tilfælde, hvor den udnævntes adfærd på eller i umiddelbar forbindelse med møderne gør fortsat medlemskab uønskværdigt. Også her gælder, at der skal være tale om ganske særlige omstændigheder, for at ministeren kan bringe medlemskabet til ophør.

Som anført under afsnit 3.4.2. i de almindelige bemærkninger gælder reglen i stk. 5 kun for de ministerudnævnte medlemmer og ikke for de medlemmer, som Folketinget har valgt.

Til nr. 5

§ 9 er indsat i skatteforvaltningsloven ved lov nr. 1341 af 19. december 2008. Bestemmelsen omhandler udtræden af et ankenævn. Stk. 1 omhandler udtræden uden anmodning i tilfælde af, at et medlem mister sin valgbarhed eller udebliver fra nævnets møder. Stk. 2 omhandler udtræden og orlov efter anmodning og med tilladelse fra skatteministeren. Efter stk. 3 skal et medlem, der udtræder efter stk. 2, erstattes af sin suppleant.

Det fremgår ikke af stk. 3, at et medlem, der udtræder efter stk. 1, også skal erstattes af sin suppleant, men af forarbejderne til § 9, lovforslag L 43, folketingsåret 2008-09, bemærkninger til § 1, stk. 5 og 6 ad § 9, fremgår dette forudsætningsvis. Bestemmelsen i § 9, stk. 3, 1. pkt., er derfor ufuldstændig i sin gældende formulering, idet der mangler en henvisning til stk. 1.

§ 9, stk. 3, 1. pkt., foreslås derfor omformuleret, således at der både henvises til udtræden efter stk. 1 og stk. 2.

Til nr. 6 og 7

§ 12 indeholder de formelle regler om Landsskatteretten: sammensætning, udnævnelsesregler, funktionsperiode m.v. Ifølge stk. 3 og 4 består retten – ud over af embedsmænd - af et antal retsmedlemmer, der enten er valgt af Folketinget eller udnævnt af skatteministeren.

Stk. 6 indeholder regler om udtræden af Landsskatteretten. Det foreslås, at der indføres nye regler om, at skatteministeren kan bevilge et medlem orlov fra Landsskatteretten, og i den sammenhæng foreslås stk. 6 nyaffattet. Orlovsreglerne svarer til de regler, der gælder for medlemmer af Skatterådet ifølge § 3, stk. 3, og for medlemmer af ankenævn ifølge § 9, stk. 2.

Bestemmelsen i det gældende 1. pkt., hvorefter et medlem skal udtræde af Landsskatteretten, hvis den pågældende har været fraværende i en sammenhængende periode på over 6 måneder, foreslås modificeret, således at den ikke gælder, hvis medlemmet har fået orlov.

Som nyt 2. pkt. foreslås indsat en bestemmelse om, at skatteministeren efter anmodning kan meddele et retsmedlem orlov i en periode på indtil 12 måneder. Om baggrunden for forslaget henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.4.2. Både retsmedlemmer udnævnt af

skatteministeren og retsmedlemmer, der er valgt af Folketinget, kan få orlov. Efter 3. pkt. kan der ikke meddeles orlov ud over 12 måneder, hvilket betyder, at et medlem, der efter udløbet af de 12 måneder ikke kan genindtage sin plads, må udtræde. Det foreslås, at der ved orlov skal udnævnes eller vælges et nyt medlem af Landsskatteretten, ligesom tilfældet er ved permanent udtræden, men at dette medlem kun skal fungere i orlovsperioden. Endelig foreslås det i 4. pkt., i overensstemmelse med det gældende 2. pkt., at udtræden af retten af andre grunde end grunde som nævnt i 1. pkt. medfører, at der skal udnævnes eller vælges et nyt medlem for resten af funktionsperioden.

Endvidere foreslås der i et nyt stk. 7 til bestemmelsen indført en regel om, at skatteministeren under ganske særlige omstændigheder kan tilbagekalde en udnævnelse af et medlem af Landsskatteretten. Bestemmelsen svarer til § 9, stk. 4, om ankenævnsmember, og til det foreslåede § 3, stk. 5, om skatterådsmedlemmer, jf. nr. B. Om baggrunden for bestemmelsen henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.4.2. Som der anført, kan der tænkes tilfælde, hvor det vil være berettiget at undlade at udnævne en person til medlem af Landsskatteretten på grund af den pågældendes personlige eller økonomiske forhold på det tidspunkt, hvor udnævnelse er aktuel. Skatteministerens overvejelser desangående vil dog ikke komme til kundskab i en bredere kreds. Det skyldes, at medlemmer af Landsskatteretten ikke udnævnes efter indstilling. Tilsvarende forhold kan imidlertid også tænkes at opstå under funktionsperioden, og man kan da forestille sig, at dette i særlige situationer kan være uforeneligt med fortsat medlemskab. Forholdene skal være mere graverende for at bringe et eksisterende medlemskab til ophør end for at berettige, at udnævnelse undlades.

Foruden tilfælde, hvor udnævnelse ikke ville være sket, dersom forholdet havde foreligget på det aktuelle tidspunkt, kan der også tænkes tilfælde, hvor den udnævntes adfærd på eller i umiddelbar forbindelse med møderne gør fortsat medlemskab uønskværdigt. Også her gælder, at der skal være tale om ganske særlige omstændigheder, for at ministeren kan bringe medlemskabet til ophør.

Som anført under afsnit 3.4.2. i de almindelige bemærkninger gælder reglen i stk. 7 kun for de ministerudnævnte medlemmer og ikke for de medlemmer, som Folketinget har valgt.

Til nr. 8

Kapitel 8 omhandler bindende svar, og den indledende bestemmelse i § 21 fastlægger, hvad der kan anmodes om bindende svar om, og hvem der kan fremsætte anmodningen. Told- og skatteforvaltningen kan give bindende svar om de skattemæssige virkninger af en påtænkt eller gennemført disposition. Dispositionen skal være foretaget af spørgeren, men svaret kan gå på de skattemæssige virkninger for andre end spørgeren. Der betales et gebyr på 300 kr. (2009-niveau) for bindende svar.

Et bindende svar fra SKAT har den virkning, at borgeren eller virksomheden får sikkerhed for, at dispositioner i overensstemmelse med svaret er bindende for skattemyndighederne i en årrække. Som udgangspunkt er svaret bindende i 5 år. SKAT kan dog fastsætte en kortere frist.

Reglerne om bindende svar i skattesager kan efter de gældende regler ikke anvendes på forespørgsler om registrering af køretøjer, men det foreslås, at der fremover skal være adgang til bindende svar efter regler, der svarer til dem, der gælder for bindende svar i skattesager.

Til nr. 9

Skatteforvaltningsloven indeholder bestemmelser om ordinær og ekstraordinær genoptagelse af sager om indkomst- og ejendomsværdiskat, afgifter og ejendomsvurderinger, hvorimod genoptagelse af sager om registrering af køretøjer ikke er lovreguleret.

Der foreslås indsat et kapitel og en bestemmelse om genoptagelse af sager om registrering af køretøjer i skatteforvaltningsloven.

Det foreslås, at der skal gælde en ordinær frist på 6 måneder regnet fra SKATs afgørelse om registrering af et køretøj, inden for hvilken afgørelsen kan genoptages både på SKATs og på borgerens initiativ, uden at særlige betingelser skal være opfyldt. Denne frist giver borgeren retskrav på en ny behandling af sagen, hvis borgeren f.eks. er blevet afvist ved sin første henvendelse, fordi relevante dokumenter har manglet.

Det foreslås, at efter udløbet af fristen står registreringen af et køretøj som udgangspunkt ved magt, også selv om den måtte være fejlagtig. Det foreslås dog, at registreringen kan rettes efter fristens udløb i følgende tilfælde:

For det første hvis hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretskendelse eller en praksisændring, der er offentliggjort af Skatteministeriet. Bestemmelsen svarer til, hvad der gælder for både indkomstskatte- og afgiftssager efter henholdsvis § 27, stk. 1, nr. 7, og § 32, stk. 1, nr. 1, i skatteforvaltningsloven. Da der hverken er et indkomstår eller en afgiftspligtig periode i disse sager, foreslås det, at grænsen for, hvor langt tilbage i tid sager kan genoptages efter denne bestemmelse, lægges ved tidspunktet for den afgørelse, som er blevet efterprøvet og underkendt.

For det andet hvis den, der har anmodet om registrering, eller nogen på dennes vegne forsætligt eller groft uagtsomt har bevirket, at afgørelsen er truffet på et forkert eller ufuldstændigt grundlag. Bestemmelsen svarer til, hvad der gælder for både indkomstskatte- og

afgiftssager efter henholdsvis § 27, stk. 1, nr. 5, og § 32, stk. 1, nr. 3, i skatteforvaltningsloven.

For det tredje hvis der konstateres åbenbare fejlregistreringer. Eftersom forvaltningen af køretøjsregistreringen er karakteriseret ved et meget stort antal simple ekspeditionssager, er der både erfaring og forventning for, at der vil forekomme fejlregistreringer som følge af fejltastning, forkert feltafkrydsning o.lign. Det foreslås, at SKAT skal have mulighed for at korrigere åbenbare fejlregistreringer, selv om de først måtte blive konstateret efter udløbet af den generelle 6 månedersfrist. Som eksempler på åbenbare fejlregistreringer kan nævnes, at en bil er registreret som motorcykel eller omvendt, at en bil er registreret som udlejningsbil, skønt den aldrig har været det, eller at der registreret fejlagtige oplysninger om en varebils indretning. I langt hovedparten af tilfældene vil en korrektion af fejlen ikke have økonomiske konsekvenser for ejeren af køretøjet. I de tilfælde, hvor der måtte være afledede afgiftsmæssige konsekvenser af fejlretningen, foreslås det, at efteropkrævning af for lidt betalt afgift kun skal have virkning for fremtiden. Tilbagebetaling af for meget opkrævet afgift sker efter SKATs praksis med tilbagevirkende kraft. Denne praksis vil blive videreført.

For det fjerde hvis den registrerede ejer af et køretøj får tilladelse af told- og skatteforvaltningen til at få registreringssagen genoptaget, fordi der foreligger særlige omstændigheder. En tilsvarende mulighed for at få sin sag genoptaget har en skatte- eller afgiftspligtig efter henholdsvis § 27, stk. 1, nr. 8, og § 32, stk. 1, nr. 4, i skatteforvaltningsloven.

Adgangen til ekstraordinær genoptagelse gælder ikke ubegrænset. Både SKAT og borgeren har en frist på seks måneder, fra de er kommet til kundskab om forholdet, til afgørelsen skal være varslet, og derefter skal selve afgørelsen træffes inden for en måned. Dog kan ejeren få fristforlængelse, hvis dette er nødvendigt for, at den pågældende kan varetage sine interesser i sagen. Genoptagelse efter udløbet af de seks måneder på borgerens initiativ kan også bevilges, hvis særlige omstændigheder taler for det. Bestemmelsen svarer til, hvad der gælder for henholdsvis skatte- og afgiftssager efter § 27, stk. 2, og § 32, stk. 2, i skatteforvaltningsloven.

Til nr. 10

Der foreslås en ny bestemmelse om forenklet tilbagebetaling af ulovligt opkrævede skatter og afgifter. Bestemmelsen foreslås indsat som § 34 c i skatteforvaltningsloven.

Bestemmelsen gælder principielt både skatter og afgifter. I praksis er overvæltningssynspunktet dog alene gjort gældende i moms- og afgiftssager.

Bestemmelsen vedrører alene den situation, hvor tilbagebetalingskravet gøres gældende af

den, der har betalt skatten eller afgiften til staten, og hvor kravet går ud på tilbagebetaling af det indbetalte beløb – det vil sige tilfælde, hvor tilbagebetalingskravet støttes på læren om *condictio indebiti*.

Bestemmelsen gælder således ikke de tilfælde, hvor et krav gøres gældende af en anden end den, der har indbetalt afgiften til staten, og dermed har karakter af et erstatningskrav og ikke et tilbagesøgningskrav. Bestemmelsen gælder heller ikke tilfælde, hvor den, der har indbetalt afgiften mv., rejser et erstatningskrav på et evt. tab ud over det, der direkte kan henføres til afgiftsbetalingen.

Det foreslås i *stk. 1*, at der i sager om tilbagebetaling af skatter og afgifter, der vedrører beløb under 25.000 kr., og hvor told- og skatteforvaltningen gør gældende, at tilbagebetalingskravet skal reduceres under henvisning til, at tabet er reduceret som følge af, at der er sket overvæltning, kan ske tilbagebetaling uden en vurdering af, om der er sket overvæltning af skatter og afgifter på andre omsætningsled.

Virksomheden skal selvfølgelig opgøre og dokumentere det betalte skatte- eller afgiftsbeløb, der betinger kravet om tilbagebetaling af ulovligt opkrævede skatter eller afgifter. Men for krav på op til 25.000 kr. kan tilbagebetaling ske uden en analyse af, om tabet er reduceret som følge af, at der er sket overvæltning.

Det foreslås i *stk. 2*, at virksomheder i sager om tilbagebetalingskrav på beløb op til 500.000 kr. kan *vælge* tilbagebetaling med udgangspunkt i en tabsprocent fastsat af SKAT på brancheniveau.

I disse tilfælde tilbagebetales de første 25.000 kr. fuldt ud, mens tilbagebetaling af den resterende del af kravet sker på grundlag af den skematiske tabsprocent.

Tabsprocenten er udtryk for en ”skematisk” opgørelse af virksomhedens reelle økonomiske tab i procent af virksomhedens indbetalinger. Hensigten er, at SKATs udspil vedrørende tabsprocent skal afgives, uden at der i den enkelte sag skal indhentes oplysninger om markeds- og konkurrenceforhold fra den enkelte virksomhed. Dette er ubetænkeligt, da overvæltningen er bestemt af konkurrencesituationen.

SKAT fastsætter en tabsprocent ud fra forholdene i den pågældende branche. Tabsprocenten fastsættes på baggrund af oplysninger, som fremskaffes fra relevante branceorganisationer, Konkurrencestyrelsen m.v. Disse oplysninger indhentes som led i det almindelige sagsarbejde, når der skal udsendes en genoptagelsesmeddelelse som følge af, at der er sket underkendelse af hidtidig praksis. Tabsprocenten vil fremgå af den genoptagelsesmeddelelse, som SKAT

udsender som styresignal.

Udspillet om tabsprocent er et *tilbud* til virksomheden. Hvis virksomheden accepterer SKATs skøn over virksomhedens reelle økonomiske tab, skal der ikke foretages yderligere økonomisk analyse i den konkrete sag. Virksomheden har fortsat uanset kravets størrelse ret til en konkret, individuel vurdering af tilbagebetalingskravet efter de almindelige regler.

Overstiger kravet 500.000 kr., eller fravælger virksomheden den skematiske tabsprocent, skal der som hidtil ske en konkret vurdering i den enkelte sag med fremskaffelse af virksomhedsspecifikke oplysninger til bedømmelse af det reelle økonomiske tab. I dette tilfælde sker der ingen lettelse af byrden for hverken virksomhed eller myndigheder, hvorfor der ikke kan ske udbetaling af de første 25.000 kr. af kravet uden afkorting for evt. overvæltning.

I *stk. 3* fastslås, at fristreglerne i §§ 26 og 27 vedr. indkomst- og ejendomsværdiskat samt §§ 31 og 32 vedr. fastsættelse af afgiftstilsvær og godtgørelse af afgift finder anvendelse. Hensigten med den nye § 34 c i skatteforvaltningsloven er alene at give hjemmel til en forenklet tilbagebetalingsprocedure i tilbagebetalingssager, hvor der er opstået spørgsmål om afkorting af tilbagebetalingsbeløbet som følge af overvæltning. Ikke at der skal gælde andre frister i disse sager. Tilsvarende fastslås, at de almindelige forældelsesregler finder anvendelse, jf. henvisningen til skatteforvaltningslovens § 34 a og dennes henvisning til forældelsesloven. Uanset, at der generelt henvises til fristreglerne i §§ 26 og 27 samt §§ 31 og 32, vil det i praksis være bestemmelserne i lovens § 27, stk. 1, nr. 7, og § 32, stk. 1, nr. 1, der er relevante i forbindelse med tilbagebetaling af ulovligt opkrævede skatter og afgifter.

Det følger af bestemmelserne i §§ 27, stk. 1, nr. 7, og 32, stk. 1, nr. 1, at genoptagelse kan ske til gunst for den skatte- eller afgiftspligtige, hvis hidtidig praksis er endelig underkendt ved en dom, en landsskatteretskendelse eller en praksisændring offentliggjort af Skatteministeriet. Genoptagelse kan ske fra og med det indkomstår henholdsvis den afgiftsperiode, der har været til prøvelse i den første sag, der resulterede i underkendelsen af praksis, eller fra og med det indkomstår eller den afgiftsperiode, der er påbegyndt, men endnu ikke udløbet 3 år forud for underkendelsen af praksis.

Den formueretlige forældelsesfrist for skatte- og afgiftskrav afledt af en ekstraordinær ansættelse efter skatteforvaltningslovens §§ 27 og 32 er 10 år, jf. skatteforvaltningslovens § 34 a, stk. 4. Den korte 3-årige forældelsesfrist gælder således ikke sager om ekstraordinær genoptagelse.

Det foreslås i *stk. 4*, at en afgørelse, der træffes efter de foreslåede regler i *stk. 2*, er bindende

for såvel den skatte- eller afgiftspligtige som skattemyndighederne. Hvis én virksomhed således vælger at få tilbagebetaling på grundlag af den af SKAT fastsatte skematiske tabsprocent, og en anden virksomhed i samme situation vælger tilbagebetaling på grundlag af en konkret, individuel vurdering og efter at have påklaget afgørelsen til domstolene opnår tilbagebetaling med en højere tabsprocent, skal den virksomhed, der har valgt at få sin genoptagelsessag afgjort efter den forenkede procedure, ikke kunne få genoptaget sagen på ny. Formålet med de foreslåede regler om tilbagebetaling på grundlag af en skematisk fastsat tabsprocent er at spare ressourcer hos såvel myndigheder som virksomheder. Da det er den enkelte virksomhed, der selv vælger, om denne ønsker sin sag afgjort efter de foreslåede regler, er det fundet rimeligt at fastsætte, at der skal være tale om et bindende valg.

Tilsvarende gælder, hvor virksomheden har fået tilbagebetaling med en skematisk tabsprocent, der er højere end den, der bliver udfaldet i sagen med den konkrete prøvelse. Her vil myndighederne ikke kunne tage de sager, der er afgjort efter den skematiske model, op til fornyet afgørelse. Det gælder således begge veje, at en afgørelse efter de foreslåede regler skal være bindende.

Til nr. 11

Der foreslås en ny bemyndigelsesbestemmelse om digital kommunikation til og fra told- og skatteforvaltningen.

Det foreslås i *stk. 1*, at skatteministeren på sit sagsområde kan fastsætte regler om, at henvendelse til og fra told- og skatteforvaltningen skal ske digitalt. Bemyndigelsen giver i modsætning til de gældende bestemmelser i skatteforvaltningslovens § 35 og forvaltningslovens § 32 a mulighed for at stille *krav* om, at denne kommunikationsform skal anvendes. Skatteministeren bemyndiges som efter de gældende bestemmelser til at fravige formkrav i lovgivningen, der er til hinder for digital kommunikation.

Forslaget indebærer, at oplysninger m.v. ikke anses for modtaget i SKAT, hvis de indsendes på anden måde end den foreskrevne digitale. De sanktioner, der i dag er knyttet til manglende opfyldelse af indberetningspligten m.v., vil også finde anvendelse ved manglende digital indberetning.

Det foreslås i *stk. 2*, at skatteministeren kan undtage særlige og velafgrænsede sagsområder og grupper fra kravet om digital kommunikation. Der kan f.eks. være tale om *sagsområder*, der er særligt komplicerede, og hvor omkostningerne ikke står mål med effektiviseringsgevinsten ved en digital løsning. Der kan også være tale om undtagelser for særligt velafgrænsede *grupper* af ikke-IT parate virksomheder og borgere, der har særligt vanskeligt ved at benytte den digitale løsning, og som nødvendiggør alternative løsninger, når digitale løsninger bliver

gjort obligatoriske. Herudover vil der i bekendtgørelsesform kunne sikres hjemmel til en *individuel dispensationsadgang* i forhold til enkeltsager.

Efter *stk. 3* bemyndiges skatteministeren som efter gældende ret til at fastsætte regler om udstedelse af dokumenter uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, således at et sådant dokument i retlig henseende sidestilles med et dokument med personlig underskrift.

Digital kommunikation til SKAT forudsætter, at SKAT rent teknisk er i stand til at behandle og håndtere den digitale meddelelse. Meddelelsen skal f.eks. sendes i et format, som SKAT kan behandle. Sådanne tekniske spørgsmål er ikke egnet til at blive reguleret direkte i loven. Det foreslås derfor i *stk. 4*, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation med told- og skatteforvaltningen. Skatteministeren kan herunder fastsætte regler om anvendelsen af digital signatur og om, hvilke krav der skal stilles til den digitale signatur. Digital signatur skal anvendes, hvor loven stiller krav om skriftlighed eller underskrift.

Det foreslås, at det anføres udtrykkeligt i loven, at meddelelser *fra* told- og skatteforvaltningen, der indeholder fortrolige oplysninger, skal krypteres eller sikres på anden forsvarlig måde for at opnå sikkerhed for, at meddelelsen ikke kan læses af uvedkommende. Persondatalovens regler om behandling af personoplysninger gælder også for digital kommunikation *til* told- og skatteforvaltningen. Når det gælder meddelelser til SKAT, der indeholder fortrolige oplysninger, vil SKAT eventuelt kunne oplyse om, at sådanne meddelelser bør sikres ved kryptering eller på anden forsvarlig måde.

Stk. 5 fastlægger, hvornår en digital meddelelse må anses for at være kommet frem til told- og skatteforvaltningen henholdsvis den skatte- eller afgiftspligtige. Det foreslås, at det afgørende er, hvornår meddelelsen *kan gøres tilgængelig* for SKAT (den skattepligtige), mens det er uden betydning, hvornår SKAT rent faktisk gør sig bekendt med indholdet. Det samme tidspunkt er lagt til grund ved digital kommunikation i retsplejen, jf. retsplejelovens § 148 a, stk. 3, der blev indsat ved lov nr. 447 af 9. juni 2004 (L 180 FT 2003-2004). Tidspunktet for, hvornår meddelelsen kan gøres tilgængelig for SKAT vil afhænge af, hvilken form for digital kommunikation, der anvendes.

Meddelelsen vil normalt være tilgængelig for SKAT på det tidspunkt, hvor SKAT kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den følgende dag. Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse ikke fastlægges som følge af problemer med SKATs IT-systemer eller

andre lignende problemer, må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet.

IT-problemer (nedbrud, midlertidige kapacitetsnedgang etc.) kan betyde, at en meddelelse ikke kan afleveres til SKAT. Opstår problemerne tæt på fristen for indgivelse af meddelelsen, og kan problemerne føre til, at fristen med rimelighed ikke kan overholdes, anses meddelelsen at være kommet frem inden for fristen, hvis den gøres tilgængelig for SKAT inden for en rimelig tid efter, at forhindringen er ophørt.

Til nr. 12

Bestemmelsen i § 47 omhandler syn og skøn uden forbindelse til en retssag. Det kan ikke antages, at der efter gældende regler er adgang til syn og skøn i sager om registrering af køretøjer, eftersom netop skatteforvaltningslovens § 47 ikke er nævnt i § 98 i bekendtgørelse nr. 633 af 26. juni 2009 om registrering af køretøjer m.v. Bestemmelsen refererer til de paragraffer i skatteforvaltningsloven, der finder tilsvarende anvendelse på klage og domstolsprøvelse i registreringsager.

Det foreslås, at det i forbindelse med overførslen af køretøjsregistreringssagerne til skatteforvaltningsloven præciseres i skatteforvaltningslovens § 47, at disse sager ikke er omfattet af adgangen til syn og skøn. Samtidig foreslås bestemmelsen omformuleret, så det nu fremgår i punktform, hvilke sagstyper omfattet af skatteforvaltningsloven der er undtaget fra bestemmelsen.

Til nr. 13

Bestemmelserne i skatteforvaltningslovens kapitel 19 giver som udgangspunkt adgang til godtgørelse for udgifter til førelse af sager ved Landsskatteretten. Dog kan der efter § 55, stk. 3, ikke opnås omkostningsgodtgørelse i sager, som Landsskatterettens præsident har udvalgt til behandling uden medvirken af læge retsmedlemmer efter hjemlen hertil i § 13, stk. 3.

Efter den gældende retstilstand, hvor køretøjsregistreringssagerne ikke omfattes af skatteforvaltningsloven, er der ikke adgang til omkostningsgodtgørelse i sådanne klagesager ved Landsskatteretten, men den ændring i § 1, der er foreslået ved nr. 1 ovenfor, vil som udgangspunkt medføre, at der bliver adgang til omkostningsgodtgørelse.

Landsskatterettens præsident har besluttet, at disse klagesager ikke skal behandles under medvirken af læge retsmedlemmer, jf. [Landsskatterettens bekendtgørelse, som er under revision]. I forlængelse heraf foreslås det, at der indsættes en reference i § 55, stk. 3, til køretøjsregistreringssagerne. Hermed vil disse sager både aktuelt og efter en senere

ikrafttræden af registreringsloven være undtaget fra omkostningsgodtgørelse. Forslaget indebærer dermed en videreførelse af den gældende retstilstand.

Til § 2

Til nr. 1

Forslaget har sammenhæng med forslaget under § 1, nr. 1, om at inddrage lov om registrering af køretøjer under skatteforvaltningsloven.

Lov om registrering af køretøjer indeholder efter de ændringer, der er gennemført ved lov nr. 1338 af 19. december 2008 ingen regler om klage over afgørelse efter denne lov.

En inddragelse under skatteforvaltningsloven som foreslået under § 1, nr. 1, vil betyde, at Landsskatteretten bliver klageinstans for SKATs afgørelser efter denne lov efter hovedreglen i skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 1. En selvstændig bestemmelse i lov om registrering af køretøjer, der fastslår, at Landsskatteretten er klageinstans, er dermed overflødig.

Derimod fremgår det for tiden hverken af lov om registrering af køretøjer eller af skatteforvaltningsloven, hvortil der kan klages over *politiets* afgørelser efter lov om registrering af køretøjer, dvs. afgørelser om inddragelse af nummerplader. Det antages imidlertid, at Landsskatteretten er klageinstans, jf. også § 98 i bekendtgørelse nr. 633 af 26. juni 2009 om registrering af køretøjer m.v.

Det foreslås, at der indsættes et nyt kapitel og en ny bestemmelse om, at Landsskatteretten skal behandle klager over politiets afgørelser efter loven. Den nye § 22 vil dermed være et eksempel på udmøntning af skatteforvaltningslovens § 11, stk. 3, hvorefter Landsskatteretten afgør klager, der efter anden lovgivning er henlagt til Landsskatteretten til afgørelse.

Til § 3

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2010, jf. dog om bestemmelserne vedrørende køretøjsregistrering stk. 2 og 3.

For at sikre en hensigtsmæssig indførelse af digital kommunikation på skatteministerens område er valgt en model, hvor skatteministeren bemyndiges til ved bekendtgørelse at fastsætte regler om, at henvendelser til og fra told- og skatteforvaltningen skal ske elektronisk. Herved vil nye regler om digital kommunikation kunne sættes i kraft sagsområde for sagsområde, efterhånden som dette findes hensigtsmæssigt. Virkningstidspunktet for de nye regler vil blive fastsat i de bekendtgørelser, der vil blive udstedt med hjemmel i den nye bemyndigelsesbestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35.

Bemyndigelsen i den foreslåede § 35, stk. 3, hvorefter skatteministeren kan fastsætte regler om udstedelse af dokumenter uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, således at et sådant dokument i retlig henseende sidestilles med et dokument med personlig underskrift, svarer til den gældende bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 35, stk. 2. Bekendtgørelse nr. 1365 af 19. december 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige, der er udstedt med hjemmel i den gældende § 35, stk. 2, forudsættes opretholdt.

Til stk. 2

Det foreslås, at skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovens bestemmelser om køretøjsregistrering. Det er hensigten, at disse bestemmelser skal sættes i kraft samtidig med reglerne om digital køretøjsregistrering, som er vedtaget ved lov nr. 309 af 19. april 2006 om registrering af køretøjer og ændret bl.a. ved lov nr. 1338 af 19. december 2008. Disse regler afventer endnu ikrafttræden ved bekendtgørelse.

Til stk. 3

Bestemmelsen har sammenhæng med forslaget under § 1, nr. 8, om at indføre adgang til bindende svar i sager om registrering af køretøjer. Dette forslag skal som udgangspunkt have virkning fra 1. januar 2010, det vil sige, at der åbnes for bindende svar på et tidspunkt, der ligger forud for ikrafttrædelsen af lov om registrering af køretøjer (reglerne om det digitale køretøjsregister). Det foreslås imidlertid, at bindende svar efter de gældende regler alene kan afgives af SKAT. Det er hensigten at tillægge Skatterådet kompetencen til at afgive bindende svar i principielle sager, men det foreslås, at Skatterådets kompetence først indtræder i forbindelse med, at den nye lovgivning sættes i kraft. § 21, stk. 4, i skatteforvaltningsloven anvendes således ikke tilsvarende på køretøjsregistreringssager efter den nugældende lovgivning.

Til stk. 4

Det foreslås i *stk. 4*, at loven har virkning for krav om tilbagebetaling af uretmæssigt opkrævede skatter og afgifter i sager, hvor praksis er endelig underkendt ved en dom, en landsskatteretskendelse eller en praksisændring offentliggjort af Skatteministeriet den 1. januar 2010 eller senere.

Formålet med den foreslåede bestemmelse i skatteforvaltningslovens § 34 c er at spare såvel myndighederne som virksomhederne for administrative ressourcer. Det betyder, at bestemmelsen først bør have virkning for nye genoptagelsessager, hvor hverken myndigheder eller virksomheder har brugt ressourcer på at opføre virksomhedens reelle økonomiske tab. Retssikkerhedsmæssige hensyn taler også for, at alle virksomheder i et sagskompleks

undergives de samme regler. Dette opnås ved alene at lade de foreslåede regler få virkning for fremtidige sagskomplekser.

En anmodning om genoptagelse og tilbagebetaling efter den foreslåede forenklede procedure vil naturligvis ikke kunne gennemføres, før den nye lov er trådt i kraft. Hvis en skatte- eller afgiftspligtig efter lovforslagets fremsættelse anmoder om tilbagebetaling efter den forenklede procedure, må sagen berostilles på lovens gennemførelse og ikrafttræden.